

Naš čas

1. marec 1974 • Leto X., št. 8 (217) • Cena 1 dinar • Poštšina plačana v gotovini

OSNUTEK STATUTA V JAVNI RAZPRAVI

Predsedstvo občinske skupščine je dalo v javno razpravo osnutek statuta občine Velenje. O njem zdaj razpravljajo v družbenopolitičnih organizacijah, krajevnih skupnostih, temeljnih organizacijah združenega dela in interesnih skupnostih.

O težah občinskega statuta so v velenjski občini delovni ljudje in občani pravzaprav že razpravljali takrat, ko so bile javne ustavne razprave. Zdaj pa so ga oblikovali in je razdeljen v uvodni in sedem posebnih delov. Uvodoma so izražena temeljna načela socialistične samoupravne družbe in njenega napredka v občini Velenje. Zatem pa posamezna poglavja obsegajo družbeno-ekonomski sistem v občini, skupščinski sistem, organizacijo in pristojnost občinske skupščine, druge organe kot so sodišče, tožilstvo, pravobranilstvo, milica in sodnik za prekrške, sodelovanje občine z republiko in drugimi občinami ter določbe o spremembah in dopolnitvah statuta in končne določbe.

V osnutku statuta je dan poseben poudarek gospodarstvu, ker je to osnova razvoja za velenjsko občino. V zdajšnjem statutu takšnega poudarka ni. Vendar tudi druge dejavnosti v osnutku niso zapostavljene. Velik poudarek ima v os-

nutku družbeno in prostorsko planiranje, ki zagotavlja usklajene odnose v družbeni reprodukciji in usmerja razvoj družbene proizvodnje ter drugih družbenih dejavnosti. Osnova je predvsem srednjeročni razvojni načrt občine do leta 1980. Z njim morajo biti usklajeni vsi načrti razvoja organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

V velenjski občini se je že uveljavilo samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje. Zato so v osnutku statuta temu namenili velik poudarek. Podrobno so našteje tudi gospodarske dejavnosti posebnega družbenega interesa. Prav bi bilo, da bi v javni razpravi izoblikovali obseg teh dejavnosti. Podrobneje sta zlasti urejeni stanovanjska in komunalna dejavnost, ki sta v velenjski občini še zlasti pomembni.

Opozoriti velja, da je v osnutku statuta posebej in podrobno obdelano poglavje varstva človekovega okolja. Dobro vemo kakšne

razmere so v velenjski občini, zato je prav, da so v osnutku statuta zapisane odločne zahteve o varstvu človekovega okolja.

Zbor združenega dela občinske skupščine Velenje bo imel 49 delegatov, ki jih bodo delegirale delegacije. V zbor krajevnih skupnosti bo delegirala vsaka krajevna skupnost po enega delegata. Tiste krajevske skupnosti, ki imajo več kot 1200 volivcev pa še na vsakih nadaljnjih 1200 po enega delegata. Tako bo zbor krajevnih skupnosti imel 29 delegatov. Enega delegata bodo imele krajevske skupnosti Bevče, Bele vode, Cirkovce, Gorenje, Družmirje-Gaberke, Lokovica, Podkraj-Kavče, Paka, Plešivec-Pesje, Skorno-Florijan, Skale, Sentilj, Smartno ob Paki, Topolšica, Zavodnje, Velenje-Stara vas, Velenje-Staro, Velenje-Smartno, Velenje-Konovo in Velenje-Salek-Gorica. Dvoje delegatskih mest imata krajevni skupnosti Šoštanj in Velenje levi breg, troje pa Velenje desni breg. Občinsko skupščino sestavljata tudi družbenopolitični zbor, ki bo imel 29 delegatov.

Nov statut občine Velenje bo sprejela občinska skupščina marca letos.

ZAČETEK NOVIH AKCIJ

Prejšnji četrtek so v Saleški, Mislinjski in Gornji Savinjski dolini plapolale zastave. To je bil dan, ko smo Jugoslovani praznovali. V Beogradu so v zvezni skupščini na zasedanju zbora narodov slovesno sprejeli novo ustavo SFRJ.

Enaindvajsetega februarja v socialistični Jugoslaviji ne bomo pozabili, saj smo tega dne dobili nov najvišji zakon naše države. Pravzaprav smo novo ustavno listino oblikovali in gradili delovni ljudje. Nastala ni preko noči, pač pa v 20-letnem razvoju socialističnega samoupravljanja. Zato je nova ustava nastajala med nami, v krajevnih skupnostih, občinah in tovarnah.

Naša nova ustava pa ni zgolj državna listina, ki ureja državljanske pravice in

odnose znotraj nje. Je več! Je ustava delavskega razreda, ki omogoča, da se v samoupravnem demokratičnem socializmu vsi uveljavimo. To pa pomeni, da v tej deželi delovni ljudje in občani uživamo zaupanje. Če kdaj, potem je zdaj pravzaprav uzakonjena naša pripadnost socialističnemu sistemu.

Novo ustavo pa smo tudi vsi pripravljali. V razpravo o spremembah in dopolnitvah nove ustave smo bili v javni razpravi vsi vključeni. Zato smo njeno proglašitev tudi težko pričakovali. Vsakdo je lahko na najrazličnejših sestankih in zborovanjih spregovoril in povedal svoje mnenje ter predloge. Številni so bili naši predlogi v zvezi s spremembami in dopolnitvami ustave.

Zdaj, ko je proglašena nova ustava, pa je napočil nov trenutek. Delo s tem še ni končano. Z določili nove ustave bomo morali uskladiti našo organiziranost in delovanje. V organizacijah združenega dela, samoupravnih skupnostih in drugod bomo morali začeto delo nadaljevati ter samoupravne sporazume in druge listine izboljševati. Enaindvajseti februar naj bo zavoljo tega začetek novih akcij.

DENAR ZA KUMROVEC

Pri občinskem sindikalnem svetu Velenje je odprt poseben žiro račun za izgradnjo spominskega doma borcev NOV in mladine Jugoslavije.

Do 28. decembra je prišlo na ta račun 276.283 dinarjev. Na republiškem odboru ZZB NOV Slovenije pa so do 10. oktobra zbrali z območja velenjske občine 23.922 dinarjev. To znaša 90,0 odstotkov vseh sredstev, ki bodo zbrana v velenjski občini za zgraditev spominskega doma.

Zasebni obrtniki z območja občine so se obvezali, da bodo prispevali 10.000 dinarjev. Doslej so nakazali 2.700 dinarjev. Delovne organizacije dolgujejo še nekaj manj kot 30.000 dinarjev, delavci pa bodo prispevali še okrog 13.000 dinarjev.

Odbor za izgradnjo spominskega doma v Kumrovcu pričakuje in si želi, da bi akcijo zbiranja denarja v občini čimprej končali, saj je predsednik Tito medtem že položil temeljni kamen.

VEČ DELOVNIH AKCIJ NA KOZJANSKEM

22. februarja 1974 so se sestali predstavniki družbenopolitičnih organizacij Sentjurja in Smarja pri Jelšah ter predstavniki časopisov Kmečki glas, Naš čas in Večer. Dogovorili so se o delovnih akcijah v letu 1974 na Kozjanskem.

Na posvetu so sprejeli predlog, da letos organizirajo delovne akcije tam, kjer so potrebe najnujnejše. Na posvetu

Letos nameravajo organizirati Teden solidarnosti z nerazvitiimi področji. Z organiziranjem tega tedna bi pospešili vključevanje razvitih področij in širše družbene skupnosti v hitrejši in skladnejši razvoj nerazvitih področij Slovenije.

Za praznik žena

priporočamo bogate izbire primernih daril

- KRISTAL
- KOZMETIKA
- ZLATNINA
- TEKSTIL
- GOSPODINJSKI APARATI

blagovnice standard · nama · center

EVIDENTIRALI 1862 KANDIDATOV

V Velenju je bila v petek, 22. februarja prva konferenca in razpravljala o sedanjih pripravah na volitve. O tem je na kratko poročal predsednik občinske konference SZDL Martin Primožič in poudaril, da je bilo v zadnjih nekaj dneh opravljenega precej dela.

Konferenca, ki jo sestavljajo celoten sestav občinske konference SZDL in delegacije oziroma izvršni organi vodstev družbenopolitičnih organizacij, je na podlagi poslovnika sprejela dogovor o merilih in oblikovanju družbenopolitičnega zbora skupščine občine

ter potrdila listo možnih kandidatov za družbenopolitični zbor občinske skupščine kot tudi republike in za zvezni zbor skupščine SFRJ. Udeleženci so se seznanili tudi z bistvenimi značilnostmi osnutka novega občinskega statuta.

Občinska kandidacijska konferenca je dala v javno razpravo predlog naslednjih 29 evidentiranih možnih kandidatov za delegate v družbenopolitični zbor občine Velenje: Iva Blekača, Vilija Jelena, Staneta Krevzla, Ivana Marina, Stanka Navodnika, Jeleno Pečovnik, Staneta Ravljena, Ber-

narda Skerlovnik in Zinko Vohar. Teh devet kandidatov je predlagala občinska konferenca SZDL s tem, da so na petkovem zasedanju dodali še Franca Drogenika. Občinski komite ZKS je evidentiral naslednje možne kandidate: Ivana Atelška, Franja Kljuna, Majdo Lesničar, Vilka Miklavžina in Milana Lojena; občinski sindikalni svet: Teodorja Jelena, Rafaela Kopušarja, Jožeta Krebla, Marijo Lampret, Alojza Lepičnika, Vinca Ocepka, Paneta Semečnika, Marijo Urbanc in Vido Zolnir; občinska konferenca zveze mladine: Ljud-

milo Berložnik, Osmana Hasiča, Branka Krajčiča; občinski odbor zveze združenj borcev NOV pa Ivana Kumra in Rudi Svajgra.

Med evidentiranimi je 41 odstotkov neposrednih proizvajalcev, žensk je 27 odstotkov, mladih pa 20 odstotkov.

V dogovoru s preostalimi občinami celjske regije so kot možne kandidate za družbenopolitični zbor republike skupščine evidentirali Vlada Kralja iz Zalca, Zdenka Kralja iz Celja, Jožeta Pratengragerja iz Bistrice ob Sotli, Franca Petauerja Celje, Emila Rojca Celje, Antona Romiha Velenje in Anito Zohar iz Celja.

Za zvezni zbor skupščine SFRJ pa so evidentirali dr. Jožeta Brileja iz Ljubljane, Petra Ficka iz Velenja in Milana Puglja iz Smarja pri Jelšah.

Do konca preteklega meseca je bilo v velenjski občini evidentiranih 1862 možnih kandidatov. Od tega iz gospodarstva 1009, kmetov kooperantov 21, iz prosvete in kulture 127, zdravstva in socialnega varstva 46, krajevnih skupnosti 614, državnih organov 29 ter družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij in društev 16. Mlajših od 27 let je 27,17 odstotkov kandidatov, do starosti 35 let 29 odstotkov, do 45 let 29 odstotkov, do 55 let 12 odstotkov ter nad 55 let 1,98 odstotkov. Žensk je 37,64 odstotkov. Glede na kvalifikacijo je struktura naslednja: nekvalificiranih evidentiranih je 12 odstotkov, pokvalificiranih 3, kvalificiranih 29, visokokvalificiranih pa je 9 odstotkov kandidatov.

Tudi na osnovni šoli Antona Aškerc v Velenju so počastili Kajuhov spomin z lepim kulturnim sporedom. Proslave, ki so jo združili s podelitvijo bralnih značk, so se udeležili tudi otroška pisateljica Ela Peroci, ilustratorka Jelka Reichman in pesnik Vojan Arhar. Otroci so izvedli tudi kratek recital Arharjevih pesmi, ilustratorka Jelka Reichman pa je pesmi prikazala na papirju. Priložnostni govor na proslavi je imel ravnatelj Pankrac Semečnik.

Resolucija izraža interese delavcev

Na drugi seji občinske konference ZKS Velenje, ki je bila v ponedeljek 25. februarja, so izvolili delegate za kongres ZKJ in ZKS ter člane medobčinskega sveta. Velenjčani so skupaj z Mozirjani izbrali Ivana Jamnikarja, direktorja rudarskega šolskega centra in Franca Kriveca, ključavničarja iz rudnika za delegata zveznega kongresa. Gost na desetem kongresu ZKJ pa bo iz velenjske ob-

čine Terezija Voharjeva iz tovarne Gorenje. Na sedmem kongresu ZKS bodo iz občine Velenje delegati Marija Blagotinšek, Ivan Gaber, Slavko Janežič, Viktor Knez, Anica Kristan, Alojz Kurmanšek, Filip Lesnjak, Franc Ojsteršek, Herman Pokleka, Karel Semečnik, Pavla Sivka in Miro Zager. To so komunisti, kot so povedali na seji občinske konference, ki s svojim ugledom in delom zaslužijo, da komuniste iz občine Velenje zastopajo na slovenskem in jugoslovanskem kongresu zveze komunistov.

Jožeta Kovača iz Gorenja, Faniko Rifelj iz usnjarne in Jožeta Zoharja iz rudnika pa so izvolili v medobčinski svet ZKS Celje. V njem je tudi politični sekretar Franjo Korun.

Člani občinske konference so na zadnji seji razpravljali še o predlogu kongresne resolucije in statutu ZKS. V osnovnih organizacijah in aktivih so komunisti sprejeli osnutek kongresne resolucije in menili, da je v njej izraženo uveljavljanje delavskih interesov. Zveza komunistov si je v velenjski občini znova pridobila podporo in zaupanje, saj je z nekaterimi odločitvami globoko posegla v sredine, ki so delovale zoper samoupravni socializem. S tem je organizacija zveze komunistov obenem prevzela obveznost, da delovne ljudi še bolj organizira in usposobi, da postanejo neposredni nosilci oblasti v naši družbi. Vse to potrjuje dejstvo, da so v zadnjih štirih letih v občini Velenje sprejeli v zvezo komunistov 500 novih članov.

V velenjski občini si bo organizacija zveze komunistov prizadevala, da kongresne dokumente in sklepe, ki so jih sprejeli v tej občini prenesajo med ljudi. Zavedajo se namreč, da boj za nadaljnji razvoj samoupravnega socializma pri naša neposredne koristi ljudem v njihovi dolini. Načrtovane naloge pa bodo zmogli le s strnjanimi vrstami znotraj zveze komunistov in močno organizacijo ZK, ki se skupaj z delavskim razredom v resnični borbi za ekonomsko in politično osvoboditev delavca.

Objavljamo možne kandidate

V teh dneh so bile v velenjski občini razširjene seje krajevnih organizacij SZDL in Zveze sindikatov. Na njih so pregledali predvolilno politično aktivnost in sprejeli predlog statutarnega sklepa s katerim so določili število članov delegacije. Določili so tudi možne kandidate za člane delegacij temeljnih samoupravnih skupnosti. Poleg tega pa so razpravljali o možnih kandidatih za delegate občinskega družbenopolitičnega zbora in druge organe republike in zvezne skupščine, ki jih je pred tem obravnavala občinska kandidacijska konferenca. Na vseh sejah so razpravljali še o osnutku statuta občine Velenje.

Koordinacijski odbori za volitve v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela zdaj iščejo privolitev od predlaganih možnih kandidatov za člane delegacij zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti. Moramo objasniti, da so možni kandidati tisti, ki so jih izmed evidentiranih možnih kandidatov izbrali na razširjenih sejah vodstev osnovnih organizacij ZSS in krajevnih organizacij SZDL. Od 3. do 12. marca pa bodo sklicane temeljne kandidacijske konference, kjer bodo delovni ljudje in občani izmed sedaj predlaganih možnih kandidatov določili listo kandidatov za delegate v zbor združenega dela in zbor KS. Te kandidate pa bodo potem delovni ljudje v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih volili v četrtek, 28. marca oziroma v krajevnih skupnostih in delovnih skupnostih kmetijske dejavnosti v nedeljo, 31. marca. Tega dne bomo volilci glasovali tudi o kandidatih listi za delegate družbenopolitičnega zbora občinske skupščine.

Možne kandidate za delegate zbora krajevnih skupnosti objavljamo zaradi tega, da bodo volilci seznanjeni koga so na sestankih krajevnih organizacij SZDL izbrali. O njih bodo občani odločali na bližnjih sejah temeljnih kandidacijskih konferenc.

• KRAJEVNA SKUPNOST SOSTANJ

Franč Stropnik, Gabriel Cverlin, Jože Javornik, Stane Lužnik, Franc Tesovnik, Neža Eberlin, Valburga Gošnik, Matjaž Natek, Anton Rep, Helga Novak, Matilda Naraločnik, Alojzija Turk, Gregor Rupnik, Marija Lešnik, Tomo Hudoletnjak, Ivan Gušič, Marjan Gorčan, Silva Stvarnik, Ivan Ojsteršek, Marija Vertot, Dušan Donko, Jože Mikek, Ivan Gošnik, Stane Dolar, Aleksander Canč, Franc Kavnik, Eva Ržen, Ivan Erhart st., Ivan Movh, Jože Počivalnik, Filip Lesnjak, Bojan Lah, Maks Medved, Aleksander Samobor, Rudi Bajec, Miro Požun, Gizela Natek, Miligoj Jarnovič st., Anton De Costa ml. in Borut Keršič.

• KRAJEVNA SKUPNOST PLESIVEC

Miha Smonkar, Janko Borovnik, Jože Virbnik, Dinko Lipnikar, Fanika Lepko, Slavka Arlič, Ivan Kotnik, Alojz Klančnik in Stanko Vrbovšek.

• KRAJEVNA SKUPNOST SKALE

Herman Arlič, Vlado Miklavžina, Olga Mravljak, Jože Kuk, Karli Sitar ml., Elica Rednak, Pavla Lipnik, Jože Arlič, Edo Hudournik in Julka Kovač.

• KRAJEVNA SKUPNOST BELE VODE

Stanko in Majda Golčnik, Marija Lenko, Jože Napotnik, Marija Rezončnik, Rozalija Stropnik in Alojz Toplak.

• KRAJEVNA SKUPNOST PAKA

Vinko Hudovernik, Marija Jerič, Franc Klinč, Franc Oštir in Anton Višner.

• KRAJEVNA SKUPNOST KONOVO

Alojz Ramšak, Karl Stropnik ml., Franc Seme, Alojz Hren, Majda Pergovnik, Fanika Povh,

Jože Krničnik, Franc Kovač, Ivan Crep, Franc Martinšek, Peter Kramer in Rudi Sotler.

• KRAJEVNA SKUPNOST KAVČE — PODKRAJ

Anton Hleb, Stanislav Jan, Ciril Kavdek, Jože Marin, Franc Korelc, Franc Mihelec, Marjan Novinšek, Karel Silih, Malčka Silih, Stane Jevšnik, Srečko Ušen in Fanika Gomilšek.

• KRAJEVNA SKUPNOST SENTILJ

Stane Šuk, Franc Sredenski, Rudolf Rajh, Ivan Pustinek, Fanika Pačnik, Ivan Kunst, Jože Krajnc, Florjan Jelen, Jakob Grošl, Ivo Božič, Ivan Glinšek in Ivan Ocepke.

• KRAJEVNA SKUPNOST BEVČE

Ivan Grudnik, Vlado Pečecnik, Jože Bačovnik, Andrej Koren, Darinka Ramšak, Pepca Prušnik, Vlado Videmšek, Ivan Klošternik, Marjan Lesjak in Rudi Grm.

• KRAJEVNA SKUPNOST LOKOVICA

Branko Drev, Rudi Sevcnikar, Eva Berdnik, Marija Ušen, Ivan Sevcnikar, Jože Napotnik in Franc Drev.

• KRAJEVNA SKUPNOST PESJE

Franč Blagotinšek, Franc Deberšek, Karel Glušič, Ivan Golob, Milan Hladin, Franc Koželj, Marjan Kolenc, Marjan Krenkar, Jože Levč, Mihael Melanšek, Ivan Miklavžina, Jože Slatinšek, Olga Sega, Elza Šinko in Martin Tomše.

• KRAJEVNA SKUPNOST DRUŽMIRJE

Rafael Blatnik, Jože Borovšak, Ida Brodnik, Henrik Jonko, Janez Kotnik, Anton Koželjnik, Sabina Podvinšek, Slavko Ramšak, Stanko Ravljen, Marjan Skaza, Ivan Špital, Jože Verbič in Vlado Videmšek.

Iz ostalih krajevnih skupnosti nismo dobili imena možnih kandidatov za delegate v občinski zbor krajevnih skupnosti in jih zaradi tega nismo mogli objaviti.

Trgovsko in proizvodno podjetje ERA Velenje TOZD Trgovina, Prevoznitvo in TOZD Kmetijstvo

RAZGLAŠA

več prostih delovnih mest

TRAKTORISTOV

za delo na obratu Kmetijstvo in p. e. Prevoznitvo.

Interesenti naj se zgledajo na upravi podjetja Jenkova 6 v kadrovske službi.

TRGOVSKO PODJETJE

nama

Ljubljana, Tomšičeva 2

objavlja prosta delovna mesta za veleblagovnico v VELENJU

1. PRODAJALCE tehnične stroke
2. NATAKARJE-ICE
3. SKLADIŠČNE DELAVCE
4. SNAŽILKE
5. POMIVALKE

POGOJI:

- pod točko 1 — prodajalec in 1 leto prakse, delo za nedoločen čas
- 2 — natakara-ica in 1 leto prakse, delo za nedoločen čas
- 3, 4 — najmanj 6 razredov osnovne šole, delo za nedoločen čas
- 5 — najmanj 6 razredov osnovne šole, delo za določen čas.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi in praksi sprejema kadrovske-socialna služba podjetja 8 dni po objavi.

LIKOVNI SVET OTROK

Na osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh v Soštanju so po proslavi, v soboto odprli 6. razstavo Likovni svet otrok, na temo ilustracije Kajuhovih pesmi in Naši narodi med NOB, na kateri prikazujejo svoja dela učenci iz 36 šol iz vse Slovenije ter njihovi vrstniki iz osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh iz Gropada—Padriče pri Trstu in KUD Triglav iz Stuttgarta. Pokrovitelj razstave, ki bo odprta do 20. maja 1974 je uredništvo Pionirskega lista.

Na slovesnosti, ki je bila ob tej priložnosti na šoli,

je prisrčno pozdravila pokrovitelj razstave urednik Pionirskega lista Valterja Samide ter druge goste, še zlasti tiste likovne pedagoge oziroma učence, ki že od prve otvoritve sodelujejo na tej razstavi učiteljica slovenščina na Kajuhovi šoli v Soštanju Nežka Mlakar. Obenem se je zahvalila članom žirije prof. in akademskim slikarjem Heleni Berce-Golob, Milanu Lorenčaku in Albinu Krambergerju za njihovo sodelovanje.

Zirija, ki je pri izboru likovnih del predvsem upoštevala kvaliteto, otroški likovni izraz in originalnost,

je nagradila tri šole z enakovrednimi nagradami — osnovno šolo Grm iz Novega mesta, Ljubljana-Vič in osnovno šolo Antona Aškercja iz Velenja, likovni pedagog Božo Mohorko. Posebna priznanja sta nagrajenim šolam izročila ravnatelj Osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh iz Soštana Karel Kordež in prof. Helena Berce, akademska slikarka iz Ljubljane. Šole, ki že šest let sodelujejo na tej razstavi so prejele Kajuhove spominske plakete, vsi otroci pa so dobili likovni katalog ter bronasto Kajuhovo priznanje. Poleg tega je Kajuhova šola iz Soštana podelila spominske plakete Valterju Samidu — uredniku Pionirskega lista, Veri Hreščak-Beblerjevi, Marti Paulinovi-Brini, Bredi Ambrožič — predsednici občinske zveze društva prijateljev mladine Velenje in Nežki Mlakar, učiteljici slovenščine na osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh v Soštanju. Kajuhove spominske mape so dobili prof. Helena Berce, republiška svetovalka za likovni pouk za večletno vodenje komisij in usmerjanje teh razstav ter za vsestransko pomoč pri urejanju likovnih razstav v Soštanju, družina Mešič za zaupano pesnikovo zapuščino šoli, učiteljica za likovni pouk na šoli Karel Destovnik-Kajuh v Soštanju Majda Lesničar — za neumorno delo pri organizaciji teh razstav in prof. Emil Cesar za mentorsko pomoč.

Veri Hreščakovi in Marti Paulinovi so izročili učenci Kajuhovo spominsko mapo dan poprej na podelitvi bralne značke, ko sta jim pripovedovali o Kajuhu in bojih Stirinajste. Na podelitvi bralne značke je bil tudi pesnik Kajetan Kovič, spominsko mapo pa so izročili tudi Rudiju Koboltu za njegovo dolgoletno pedagoško svetovanje, umetnikom iz Trsta pa za učence iz osnovne šole Gropada—Padriče, ki se niso mogli udeležiti otvoritve razstave spominsko mapo, več izvodov faksimilirane izdaje Kajuhovih pesmi ter Kajuhove spominske značke. Ob posebni priložnosti bodo soštanjski šolarji obiskali tudi predsednika velenjske občine Nestla Zganka ter mu izročili Kajuhovo spominsko mapo.

Po kulturnem programu, v katerem so nastopili učenci in Saleški oktet, so se sešli na krajši posvet likovni pedagogi. Spregovorili so o razstavi lepaka na temo »Varstvo narave v okviru jugoslovanskih pionirskih iger«, ki jo je re-

Nagrade in priznanja likovnim pedagogom oziroma učencem sta podelila ravnatelj osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Karel Kordež in akademska slikarka prof. Helena Berce. Zirija je nagradila tri šole z enakovrednimi nagradami, med njimi tudi osnovno šolo Antona Aškercja iz Velenja, likovni pedagog Božo Mohorko.

publiška zveza prijateljev mladine zaupala Kajuhovi šoli v Soštanju. Menili so, da bi bilo najbolje da bi do konca junija otroci poslali risbe, otvoritev razstave pa bi premaknili na začetek prihodnjega šolskega leta.

OSREDNJA PROSLAVA

V NOVI TELOVADNICI SOLIDARNOSTI OSNOVNE ŠOLE BIBA RÖCK V ŠOŠTANJU JE BILA 25. FEBRUARJA OSREDNJA PROSLAVA OB 30-OBLETNICI SMRTI PARTIZANSKEGA PESNIKA KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA IN OB POHODU 14. DIVIZIJE NA ŠTAJERSKO. NA SVEČANOSTI JE GOVORILA KAJUHOVA SOBORKA VERA HREŠČAK-BEBLERJEVA, KI JE OBUDILA SPOMINE NA TEŽAK POHOD ŠTIRINAJSTE TER NA ZADNJE TRENUTKE PESNIKOVEGA ŽIVLJENJA.

Poleg številnih prebivalcev Saleške doline, so se osrednje kulturne prireditve udeležili tudi preživeli borci te legendarne divizije, med njimi namestnik komandanta 14. divizije narodni heroj Tone Vidmar-Luka, Marta Paulinova-Brina, članica kulturniške skupine, ki jo je vodil Kajuh, nekdanji komisar in

let nazaj. K borcem Stirinajste, članu kulturne skupine — fotografu Jožetu Petku, skladatelju Svetu Maroltu, ki je uglasbil himno Stirinajste. Padel je ob prebijanju istega dne kot Kajuh; kiparju Janezu Weisu Belaču, ki ga je zadela mina na Graški gori dan pred Kajuhovo smrtjo in o Kajuhu.

skega stalnega gledališča v Trstu Mira Sardoč, Stane Starešinič in Jože Lukeš. Priznani umetnik iz Ljubljane Rudolf Francelj je ob spremljavi Zdenke Lukec izvedel samospeve Rada Simonitija in Pavla Sivica. V programu je sodeloval tudi komorni ansambel dr. Rajka Fenceta iz Pesja. Združeni pevski zbor velenjske občine, moški pevski zbor KUD Kajuh Velenje, Saleški oktet, gimnazijski deklinski pevski zbor, mešani pevski zbor DPD Soštanj so pod vodstvom prof. Ivana Marina in ob spremljavi harmonikarskega zbora glasbene šole Frana Koruna-Koželjškega iz Velenja zapeli Bohor je vstal, pesem 14. divizije in Zdravljico.

Udeležence proslave je pozdravila tudi delegacija mladih, ki so se udeležili pohoda po poteh Stirinajste. ... Utihnil je glas pesnika, ki je našel prave besede za to, kar smo vsi mislili in čutili in ki bo zato ostal med nami živ, dokler bomo govorili o teh časih. Umrli je mlad. Toda njegova zapuščina je dragocena. Napisal je pesmi, ki govorijo o naši revoluciji bolj razumljivo, bolj prepričljivo in bolj pretresljivo od vseh drugih pričevanj. S temi besedami je sklenila govor Vera Hreščak-Beblerjeva.

Po končani proslavi so si gostje ogledali v Napotnikovi galeriji razstavo akademskega slikarja Slavka Koresa, borci pa so odšli na tovariško srečanje v vilo Siroko nad Soštanjem.

Zapel je združeni pevski zbor

komandant Tomšičeve brigade general Vlado Mišica, znani zdravnik divizije dr. Ivan Kopač-Pavček ter delegacija JLA iz postojenske garnizije. Med gosti je bila tudi delegacija iz Hrvaškega mesta Cazma, kjer so imeli borci Stirinajste zadnji miting pred odhodom na Štajersko.

... Priredili smo ga skupno z domačimi.

Kajuh je navdušil ljudi s svojimi pesmimi.

Tudi Hrvatje so ga razumeli.

Ko smo prešli prek Sotle na Štajersko, ni bilo več mitingov. Naša pesem je utihnila. Ostala je vera in komaj dovolj moči za utrudljive neskončne nočne marše ...

Vse preživeli borci Stirinajste, predstavniki republiških in občinskih družbenopolitičnih organizacij ter ustanov in umetnikov, ki so pripomogli tako literarno kot tudi likovno in glasbeno osvetliti Kajuhov lik, njegovo delo ter druge udeležence proslave je pozdravil v imenu temeljne kulturne skupnosti Velenje mag. Jurij Jug. Nato je spregovorila Vera Hreščak-Beblerjeva. Njen spomin se je vrnil trideset

Kulturni program je povezovala učiteljica Nežka Mlakarjeva, v njem pa so nastopili učenci in Saleški oktet.

ZVONI NOVIH SEDEMDESET TELEFONOV

Do pred dobrim tednom je bila Rečica ob Savinji povezana s svetom samo s štirimi ročnimi telefoni. Vendar tudi ti telefoni niso kaj prida koristili, saj so bili nemi od dvanaajste ure naprej. Kadar pa je bila potrebna takšna ali drugačna pomoč je bilo treba to iskati z avtomobilom. V začetku septembra 1973 so sprožili akcijo za nov telefonski vod in priključek. Vsa dela v zvezi s to akcijo so zaupali posebnemu odboru,

kjer je opravljal tajniške posle Franc Nadvežnik, šef krajevnega urada na Rečici.

Predračun za glavni vod je znašal 100.000 din, za priključke pa 180.000 dinarjev. Celotni znesek so porazdelili med naročnike, ki se jih je kaj hitro nabralo kar sedemdeset, tako da skoraj ni moč upoštevati želje še nekaterih, ker so vse številke izkoriščene.

Obrotniki, podjetja in ustanove so h glavnemu vodu

prispevali po 2500 dinarjev, privatniki in gospodinjstva pa po 1000 din. Za priključke so dodali na aparat do 1500 dinarjev, ostalo pa bodo zbrali še, ko bo znan dokončni obračun. Nove telefonske naročnike so zajeli v treh naseljih, in sicer v Rečici, Sp. Rečici in Nizki. Dela so že zaključena in tako je nov del občine dobil sodobno zvezo s svetom na lastno pobudo in z lastnimi sredstvi.

Liza

agrotehnika

LJUBLJANA, PE CELJE

Nudi cenjenim kupcem kmetijsko mehanizacijo in kmetijsko orodje, razna gnojila in zaščitna sredstva, rezervne dele za osebna vozila in kmetijske stroje, gume in drug potrošniški avto-material ter razna specialna orodja za poklice v avto stroki in druge sorodne poklice.

Obiščite našo blagovnico v Celju, kjer boste pod eno streho dobili vse, kar potrebujete za vašo kmetijo, avto, vrt in dom.

Neverjetno dobro si je zapomnil, kaj mu je rekel Tom, tudi sam se je strinjal z njegovim sumom ter verjel, da ju bo to morda pripeljalo do kakšnega odkritja.

Nekega popoldneva, ko je spet sedel v baru, se je zdržnil in odšel k izhodu. Videl je, kar je pričakoval, nekega človeka v spremstvu policajev. Ta se je smehljaj in posnemal učene ga človeka. Na koncu pogovora se je priklonil, dal roke v žep in odšel žvižgajoč neko znano melodijo. Henriju se je zdelo, da gre ta človek naravnost proti njemu, oziroma v smer bara. Tako je tudi bilo. Človek je pogledal na levo in na desno in se malo zdržal pred napisom lokala, nakar se je odločil, da vstopi. Henri se je malo umaknil, da ne bi bil preveč viden in ga ostro opazoval.

Henrijev izglede je bil še isti, kakršen je bil,

ko ga je Tom srečal v podzemeljski železnici. Kljub temu, da je zahvaljujoč Tomu imel že dostojno garderobo, je Henri nosil isto obleko, kot jo je imel takrat. Tudi njegova zunanja zapuščenost je bila še vedno ista.

Henri se je delal brezbriznega, ko je ta človek, v katerem je spoznal bandita iz tistega usodnega srečanja, stopil v bar. Šel je k točilni mizi, naročil neko močno pijačo in potegnil iz žepa denarnico s precejšnjo vsoto denarja. Kakor da se ga je še le zdaj spomnil, je Henri s strahom pristopil in pričakoval, da ga ta sam prepozna. Ta, po prečno še mlad človek, morda zato, ker se je srečno izvlekel iz tiste kaše, v kateri bi lahko izgubil glavo, je komaj čakal, da bi našel kakšnega človeka, s katerim bi lahko popil kozarec

pijače in se malo pozabaval.

Henri mu je na hitro pojasnil, za kaj gre. Bil je brez dela in iskal kakršenkoli zaslužek. Ko je videl neko bogato Američanko, se je odločil, da jo prestraši s pomočjo svojega prijatelja in mogoče iz nje izvleče. Bil ji je hvaležen, da ga ni prijavila policiji, ker je vedel, in toliko že poznal ameriške zakone, da se takšno dejanje pride v Sing-Sing. Enkrat je že bil tam zaprt.

Pogovarjala sta se med seboj in se trudila, da ju ne bi nihče slišal. Filip, ta bandit, je poslušal Henrija z velikim zanimanjem, kakor da je ob tem nekaj premišljeval. Bil je srečen, da je prišel tako poceni skozi. Gospodar je plačal za njegovo kavcijo in zato je že danes svoboden.

Verjetno bo še isti dan odpotoval od tod.

Samo po telefonu se mogla še oglasiti na neko številko. Z njegovega obraba je sijalo upravičeno zadovoljstvo. Kako tudi ne? Policija jih je prišla z orožjem v roki. Nekaj jih je bilo ubitih, kakor tudi en policaj. In on je že na svobodi. Njegov gospodar vsemogoč, takega ne najdeš kmalu. Pri odhodu s policije so mu dali še cel kup denarja, katerega mu je nekdo pustil. Sedaj je svoboden človek. Lepšega življenja si ni mogel predstavljati. Ne dela nič, pije kolikor hoče in samo včasih, če je treba koga prestraši z orožjem in le v skrajnem primeru izstrelji kakšen metek. Na policiji se ga še dotaknili niso. Postopali so z njim v rokavicah. Verjeli so tisti naivni in prazni govorici, ki so si jo izmislili mimogrede. Saj v bližini tistega mesta ni nobene tovarne. Mogoče zaradi oseb-

OBRAČUN

nega navdušenja in zadovoljstva, ki ga je občutil, ker je bil spet svoboden, se je Filipu Henri zasmilil. Ta revež tako skromno oblečen, neobrit in zapuščen.

Naenkrat je napravil važen obraz in mu strogo in resno rekel:

»Kakor vidiš, prijatelj, smo v tem nesrečnem srečanju s polizanci« — to je bil izraz, ki so ga banditi imeli za policaje — »izgubili nekoliko naših ljudi. Lahko se zgodi, da bomo tako hrabre, kakor si ti, še potrebovali. Moral bi vprašati gospodarja. Mogoče bi te sprejel v službo in bi živel kakor 'ledvica v loju'«.

Henrijev obraz se je pri tem razvlekel kakor iz gume. Nato je Filip povzdignil glavo in se zresnil.

»Moral bomo poizvedeti, kdo si in kaj si. Toda bodi siguran, da bom govoril v tvojo korist.

Videl sem, da nisi izdajalec, da sovražiš polizance. Mi pa potrebujemo takšne.«

Govoril je v množini, kakor da je glava in da sam odloča. V sebi pa je vedel, da je samo majhno kolesce velikega stroja, ki obratuje, kadar mu gospodar zapove in da je njegovo življenje odvisno samo od volje tistega, ki temu stroju zapoveduje. Bilo jim je strogo prepovedano govoriti o teh in podobnih rečeh in sploh sklepati poznanstva z nepoznatimi ljudmi. Ker pa je danes izredno razpoložen in tudi pod vplivom kozarcev gina, katerega je na hitro popil, se je Filip ohrabil. Mogoče pa je gospodarju napravil uslugo, ker je tega človeka videl v zaporu, kljub temu, da ima le gospodar pravico odpustiti in sprejemati ljudi v njihovo službo.

Odšel je pozno k telefonu in se oglašil nekemu, kar pa Henri ni mogel razumeti. Odšel je za njim, toda Filip je tako zaloputnil vrata govorilnice, da ni mogel slišati nobene besede.

Henri se je dobro spomnil Tomovih besed in se veselil, da je vsaj po tej poti lahko šel. Žal mu je bilo, da tudi on ni mogel telefonirati Tomu.

Izgledalo je, da je Filip dobil dovoljenje in ko sta izpila še par kozarcev, sta naročila taksi in odpotovala v Brooklyn, to veliko predmestje ali bolje rečeno del New Yorka. Po poti mu je Filip pripovedoval o lepoti dela, katerega mu bo morda preskrbel, obenem pa mu zabijal, da ne sme o tem nikomur nič povedati.

Zaradi hitre vožnje ni mogel prepoznati vseh ulic, po katerih so se peljali in tudi ne, kje se je avto ustavil. Filip je dal

šoferju lepo napitnino in mu naročil, naj počaka. Pred vhomom v majhno restavracijo je stala neka ženska. Ko je šel Filip mimo nje, je spregovorila nekaj besed in v spremstvu Henrija odšel notri. Ženska je šla takoj za njima.

»Izvolite gospodje, če ste lačni in žejni«, je dejala in pokazala z roko na stopnice, ki so peljale v prvo nadstropje.

»Imam majhen, lep in tih prostor za tako visoke goste, kjer bosta izredno dobro postrežena.«

Šla sta za njo in prišla v sobo, kjer jih je že čakal neki »gospod«, kakor ga je ta lepa plavalaska predstavila. Ampak ta se je takoj grobo obregnil ob Filipa:

»Je to tisti novinec?« ga je vprašal in s prezidom gledal Henrija, ki je ostal pri vratih in čakal, da ga pokličejo za njihovo mizo.

(DALJE PRIHODNJIČ)

Dijak - komunist

Na velenjski gimnaziji so v začetku februarja sprejeli v zvezo komunistov 13 novih članov. Tako je zdaj v njihovi organizaciji 30 komunistov ali 14 odstotkov dijakov. Vseh je 220. Profesorjev je vključenih v zvezo komunistov 62 odstotkov. Sekretar njihove osnovne organizacije je prof. Franc Cesar. Ima pa tudi pomočnika — mladega sekretarja Jožeta Hudalesa.

— Jože, član zveze komunistov si drugo leto. Kakšen mora biti po tvojem mnenju komunist?

»Komunist mora biti predvsem človek. To pomeni, da mora ravnati humano na vsakem koraku, pri vsakem stiku s človekom. Znat mora premagovati tisti egoizem, ki ga vsaj košček nosi v sebi vsak. Vendar to še ni vse. Vsak dober komunist mora v sebi nositi živo revolucionarnost, ki mu daje moč, da kljubuje in se upira vsemu, kar ni napred-

no in da zna svojo okolico prepričati z argumenti, da ima prav. Imeti mora tudi osnovno znanje iz marksistične ideologije; to je osnovni pogoj za izpolnjevanje nalog, ki jih prevzema kot komunist.«

— Na gimnaziji opravljaš delo mladega sekretarja. Kakšne obveznosti terja ta funkcija od tebe?

»Moja funkcija je predvsem nekako povezovalna. Kot dijak sem namreč vsak dan v stiku z drugimi dijaki-komunisti, zato jim lažje prenesem razne informacije. Mnoge probleme, ki nas tarejo, večkrat odpravimo kar med kratkim sestankom v odmoru. Lažje je prej, kot na primer profesor, spoznam želje, interese in probleme, ki se pojavijo na šoli; zato lahko tudi hitreje ukrepamo. Seveda to še zdaleč ne pomeni, da se komunisti na gimnaziji delimo na skupine: komunisti-profe-

sorji in komunisti-dijaki. Dobro se namreč zavedamo, da smo vsi udeleženi v procesu vzgoje in izobraževanja, da je kvaliteta tega odvisna od obeh strani in da lahko koristi le enakopravno sodelovanje in medsebojno zaupanje.«

— Katere so konkretne naloge, ki stojijo sedaj pred vami?

»Trenutno je za nas najbolj aktualen cikel predavanja, ki ga pripravljamo za vse dijake-komuniste. V tem ciklu bomo poskušali približati zlasti novo sprejetim članom ZK osnove marksizma, našo družbenogospodarsko problematiko, poleg tega pa tudi gospodarske in politične procese v svetu. Skratka, stvari, ki so za razumevanje sveta okoli nas pomembne. Razpravljali bomo tudi o dokumentih za 7. kongres ZKS in 10. kongres ZKJ, ki sta pomembni mejnik v razvoju naše partije. Marksistični krožek bo tudi odslej ena izmed oblik našega delovanja. V njem bomo poskušali pojasnjevati nejasnosti, ki se pojavljajo ob proučevanju raznih pro-

cesov v naši družbi. Se bolj kot doslej pa se moramo vključiti v delo mladinske organizacije. Naša poglavitna naloga pa je seveda še vedno učenje.«

— Na vaši šoli je zdaj štirinajst odstotkov dijakov komunistov. Kaj meniš, ali dobite dovolj marksističnega znanja pri pouku?

»Povsem mirno lahko rečem, da ne. Sicer pri sociologiji v tretjem in četrtem letniku spoznamo osnovne zakonitosti družbenega razvoja, toda te so tako splošne, da so za človeka, ki se družbenopolitično udeležuje, to pa naj bi se vsak komunist, prav gotovo pomanjkljive. Podobno je s filozofijo. Poleg tega dobimo oba predmeta šele v zadnjih letnikih, ko so mnogi že prej dozoreli in samostojne osebnosti in so za nas včasih tudi že izgubljene, saj jih je težko prepričati o pravi poti. Mislim, da to pomanjkanje idejnosti občutijo v šolah prav dobro tudi profesorji. To se je pokazalo na prvem sestanku, ki smo ga imeli dijaki in profesorji. Ugotovili smo,

V SLUŽBI DISCIPLINE

V delovnih organizacijah večinoma zaposlujejo na delovna mesta vratarjev in čuvajev osebe, ki zaradi različnih vzrokov ne morejo opravljati kakšnega drugega dela. Razporejanje invalidov v službo fizičnega zavarovanja najpogosteje ni primerno, ker so naloge čuvajev in vratarjev mnogo zahtevnejše kot mislimo. V primeru požara (posebno ponoči) je potrebno posredovati z gasilnim aparatom, včasih pa je potreben tudi energičen nastop proti nediscipliniranim ljudem. Če bi se zavedali, da v času odsotnosti delavcev (kolektivni letni dopust, nedelje, prazniki in noči) ostanejo milijonske in milijardne vrednosti v rokah prav teh ljudi, bi gotovo postavili v tako službo zdrave, ekspeditivne in primerno usposobljene ljudi.

Povprašali smo nekatere vratarje v TGO »Gorenje« v Velenju, kakšno je njihovo delo ter s kakšnimi problemi se srečujejo?

ALBERT DRAKSLEK (38), VRATAR: V »Gorenju« sem zaposlen sedem let. Poznam tovarno,

MARTIN ROTOVNIK (33), VODJA VRATARSKÉ IZMENE:

Vratarji in čuvaji imamo obsežnejše naloge kot le odpiranje in zapiranje vrat. Dnevno je potrebno obhoditi obsežno lokacijo podjetja, zaklepati vse obrate, posamezne oddelke in pisarne, skrbeti moramo da so vse luči v odsotnosti delavcev izključene, da ne odteka voda po nepotrebnem — najvažnejše pa je seveda budno paziti, da se omogoči eventualno odtujevanje naše skupne lastnine. No, takšno delo utegne biti v nočnem času celo zelo nevarno. Moti me, da marsikdo preveč podcenjevalno gleda na vratarje in čuvaje — kot da ne bi bili tudi mi sodelavci, kot vsi tisti ob tekočih trakovih!

ljudi in razmere. Tudi ni čudno. Vsak dan se srečujem z njimi, po dvakrat. Marsikdaj je treba koga zapisati, opozoriti ali pa mu dati potrebna pojasnila. Vedno ni razumevanja. Potem je pa križ! Nočno delo je še posebno utrudljivo, ker ni tako živahno, buden pa moraš biti prav vso noč. Po svoje pa je tako delo vseeno pestro. Nekateri ljudje so zelo vladni, drugi gospodolastni in primitivni. Če bi ne šlo drugače, kadar je v vprašanju taka reč, bi poklical milico. Vendar to že ne sodi več v čisti vratarjski posel. Deset in desetkrat je potrebno odpreti vrata, pregledati tovor, na stotine telefonskih pogovorov je treba posredovati pristojnim službam — resnično, dolgačas je le na nočni izmeni!

ANTON KRANJC (49), REFERENT SLUŽBE ZAVAROVANJA:

Pri več tisočih zaposlenih je tudi več problemov s katerimi se srečuje naša služba. Težave so najpogosteje z novozaposlenimi, ker ne vedo, da je disciplina uspeh dela. Lokacija podjetja je zelo razsežna in bi bilo varovanje ter disciplino težko kakorkoli drugače organizirati. Uspešen razvoj podjetja je gotovo zasluha reda in discipline. Negativni družbeni pojavi, ki pogostokrat vznemirjajo tudi naše občane, bi brez močne kontrolne službe bili še pogostejši, nekateri bolj nadarjeni pa bi verjetno uspešno izkoriščali pošteno delo vseh zaposlenih.

JOŽE MIKLAVC

da se na tem področju lahko za zdaj zadovoljimo le z delnimi rešitvami, ker tudi profesorje utesnjujejo zastareli in neučinkoviti učni načrti. Skrajni čas je že, da odstranimo iz srednjih šol vso nepotrebno navlako, ki samo obremenjuje spomin. Ob problemu idejnopolitičnega izobraževanja na šolah pa bi bilo vredno spregovoriti tudi o samoupravljanju na šolah. Tudi to je namreč del usposabljanja za nadaljnje življenje, saj so izkušnje, ki si jih lahko pridobimo tu, izredno dragocene za bodoče delo v delovni organizaciji.

Zal smo še vedno preveč zavarovani v tradicionalno šolo, ki temelji na avtoriteti profesorjev.«

— Zdaj si maturant. Še nekaj mesecev in pred tabo bo zrelostni izpit. Si se že odločil, katero pot boš izbral?

»Kar se spominjam, nisem nikoli razmišljal o čem drugem kot o študiju zgodovine in sociologije. Vzrok je čisto preprost — zgovorno imam rad in to je vse.

— Hvala.

—VOS—

OČITEN NAPREDEK

V občini Slovenj Gradec zidajo zdaj 101 družbeno najemno stanovanje, začeli pa jih bodo še 45 • Začetek zidave nove stanovanjske soseske S-8 ob Celjski cesti • Pred ustanovitvijo samoupravnih stanovanjskih skupnosti

Slovenj Gradec za gotovo sodi med tiste občine na Slovenskem, kjer so dosegli v zadnjem letu dni — po uveljavljanju politike na področju stanovanjskega gospodarstva — pomemben napredek. Da je temu tako, najbolj zgovorno dokazuje naslednji podatek: v dveh letih so v Mislinjski dolini zgradili doslej po 25 družbenih najemnih stanovanj, trenutno pa je v gradnji kar 101 stanovanje v družbenem sektorju. Sestnajst stanovanj bo že v kratkem vseljivih v poslovno-stanovanjskem bloku v Mislinji, splošna bolnišnica zida 12 vrstnih hiš, v novi stanovanjski sestavi S-8 ob Celjski cesti, v kateri bo blizu 1.100 stanovanj, pa zidajo prvih 73 družbenih najemnih stanovanj. V kratkem bodo začeli prav tam še z zidavo 45 stanovanj, ki bodo vseljava predvidoma ob koncu leta.

• PRVA SOLIDARNOSTNA STANOVANJA

Ob ustanovitvi občinskega solidarnostnega sklada so se v Slovenj Gradcu dogovorili, da bodo vsi, ki plačujejo prispevek za stanovanjsko izgradnjo, namenili 30 odstotkov sredstev v solidarnostni stanovanjski sklad. Taka odločitev se je pokazala kot zelo primerna, mogoče pa bo zdaj tudi v Mislinjski dolini pospešeno reševati vse tiste pereče stanovanjske probleme občanov, ki jih ni nihče reševal. Lani so zbrali v solidarnostnem stanovanjskem skladu v Slovenj Gradcu okrog 4 milijone dinarjev, pri tem pa so porabili le polovico zbranih sredstev. Letos pa bodo zbrali blizu 5 milijonov dinarjev, porabili pa jih bodo okrog 7 milijonov.

Solidarnostni stanovanjski sklad je kupil 2 stanovanj v stanovanjsko-poslovni zgradbi v Mislinji, 33 stanovanj pa so kupili v novem naselju ob Celjski cesti v Slovenj Gradcu, in sicer 6 garsonier ter 27 eno in dvosobnih stanovanj.

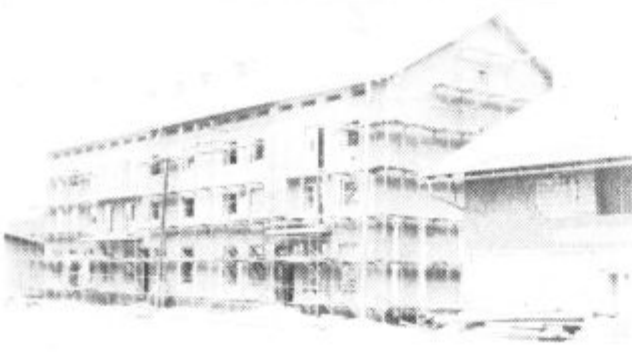
• VES RAZPOLOŽLJIVI DENAR ZA STANOVANJA

V Slovenj Gradcu so v zadnjem letu dni angažirali za gradnjo družbenih najemnih stanovanj vsa sredstva solidarnostnega stanovanjskega sklada in pretež-

dinarjev za posojila za zasebne stanovanjske hiše ter 350.000 dinarjev za posojila za komunalno opremo zemljišč. Odziv na natečaj je bil v glavnem zelo dober. Organizacije združenega dela so zaprosile za posojila v višini 6.100.000 din, občani pa bi radi 1.900.000 dinarjev posojil za zasebno stanovanjsko izgradnjo. Za posojila za komunalno ureditev zemljišč pa kljub velikim potrebam ni bilo reflektantov.

• PRED USTANOVITVJO SAMOUPRAVNE STANOVANJSKE SKUPNOSTI

Tudi v Mislinjski dolini so v zaključni fazi priprave za ustanovitev samoupravnih stanovanjskih skupnosti. Čakajo pa na sprejem re-

V stanovanjsko-poslovnem bloku v Mislinji bo 16 družbenih najemnih stanovanj, prvi dve stanovanji pa je tudi finančni solidarnostni stanovanjski sklad iz Slovenj Gradca.

ni del sredstev. Zavezanci prispevka za stanovanjsko izgradnjo namreč združujejo sredstva v višini 20 odstotkov prispevka, te pa delijo v obliki posojil za gradnjo družbenih najemnih stanovanj, za komunalno opremo zemljišč in za gradnjo zasebnih stanovanjskih hiš. Z zadnjim javnim natečajem so razpisali dodelitev 2.500.000 dinarjev posojil za gradnjo družbenih najemnih stanovanj, 650.000

publiškega zakona o samoupravnih stanovanjskih skupnostih, da bi konstituirali skupščino in sprejeli potrebne akte. Seveda pa bo potrebno pred tem rešiti oziroma razčistiti še prenekatere vprašanje, kot na primer, kako je z združenjem sredstev za gradnjo, kakšna bo vloga sklada za urejanje in opremo stavbnih zemljišč v prihodnje, kako bo z vzdrževanjem stanovanjskega fonda itd.

VARSTVO PRI DELU

V letu 1973 je bilo v Mislinjski dolini 39 nesreč pri delu, ali 15 več kot v letu 1972, zaradi katerih je bilo izgubljenih 742 delovnih dni.

Po podatkih občinskega inšpektorja dela je bilo v letu 1973 na območju občine Slovenj Gradec skupaj 39 nesreč pri delu; na delu se je ponesrečilo 30 zavarovancev, na poti na delo oziroma z dela pa 9. Stevilo poškodb se je, v primerjavi z letom 1972 povečalo za 60 odstotkov, zaradi poškodb pri delu pa je bilo izgubljenih 742 delovnih dni, leta 1972 pa 642.

Zanimivo je, da je bilo največ nesreč pri delu v kulturno socialni dejavnosti (kar 23), v stanovanjsko-komunalni dejavnosti (6) ter v trgovini in gostinstvu. Kar 76 odstotkom vseh nesreč so »botrovali« subjektivni vzroki, 24 odstotkov nesreč pa se je primerilo zaradi resnih pomanjkljivosti in nepravilnosti. Se zmeraj je mogoče opaziti pri zaposlenih pomanjkljive delovne

navade, pa nepazljivost pri delu in precenitev moči, vzroki nesreč pa so tudi slabi in neprimerni delovni pripomočki, neprimerna zaščitna sredstva, neuporaba zaščitnih sredstev itd.

Na gradbenih objektih je ugotovil občinski inšpektor v letu 1973 106 pomanjkljivosti in nepravilnosti, do konca leta pa jih je bilo odpravljenih 39. Sicer pa je bilo kar 51 delovnih naprav nezadostno zavarovanih. So pa večino pomanjkljivosti takoj odpravili: ob pregledih je občinski inšpektor dela našel tudi 35 delavcev brez ustreznih osebnih zaščitnih sredstev.

Po mnenju občinskega inšpektorja dela bi kazalo v okviru Koroškega zdravstvenega doma — TOZD Slovenj Gradec — ustanoviti ambulantno za medicinske dela, v kateri bi opravljali

preventivne periodične preglede delavcev. Zdaj jih morajo pošiljati organizacije združenega dela drugam, to pa je povezano z izgubo časa in večjimi stroški. Sicer pa bi morali v Mislinjski dolini poskrbeti tudi za delavce, ki se vozijo na delo z avtobusi, saj avtobusnih čakalnic oziroma urejenih postajališč ni. Delavci so tako izpostavljeni vremenskim nevarnostim, zato pa so gotovo pogostejša tudi obolenja zaposlenih, kot bi bila sicer.

V letu 1973 je opravil občinski inšpektor dela v Slovenj Gradcu 24 rednih in 21 izrednih pregledov in obiskov. Sodniku za prekrške v lanskem letu ni predložil nobenega predloga za kaznovanje in ni izrekel tudi nobene mandatne kazni. Pač pa je izrekel eno prepoved dela, saj je grozila nevarnost, da se v delavnici Instalater zruši strop nad delavce. Po izrečenem ukrepu so delavnico uredili.

MLADI IN JLA

ODSEK ZA NARODNO OBRAMBO PRI SKUPŠČINI OBČINE SLOVENJ GRADEC NA DOKAJ IZVIREN NAČIN SEZNANJA OSNOVNOŠOLCE Z ŽIVLJENJEM IN DELOM V JLA

Že dalj časa ugotavljamo, da je glede na število prebivalcev, slovenskih starešin v JLA premalo. V občini si zato prizadevajo, da bi se v prihodnje več mladih vpisalo v vojaške šole.

In kakšna so ta prizadevanja v Slovenj Gradcu?

Odsek za narodno obrambo pri Skupščini občine Slovenj Gradec je ob objavi natečaja za vpis v vojaške šole poslal gradivo na vse matične šole in naprosil razrednike osemih razredov oziroma mentorje, da z razpisom seznanijo vsaj učence

osmih razredov. Šole je pozneje obiskala tudi posebna delegacija, v kateri so bili zraven referenta za vojaške zadeve predstavniki garnizije JLA iz Dravograda. Učence sedmih in osmih

Natečaj za vpis v vojaške šole je večkrat posredovala tudi lokalna radijska postaja Slovenj Gradec. Med zimskimi počitnicami pa je odsek za narodno obrambo slovenjgraške občinske skupščine pripravil razgovor z oskrbovanci vojaškega internata Franc Rozman-Stane iz Ljubljane, ki so se

ga udeležili tudi starši in pa tisti mladi, ki kažejo največ zanimanja za vpis v vojaške šole ali pa so kandidati za oskrbovance v vojaškem internatu. Podobno kot lani pa bodo tudi letos pripravili srečanje z gojencom Akademije za kopensko vojsko v Beogradu, Rajkom Mehom.

Z območja občine Slovenj Gradec je na vojaški akademiji en študent, trije fantje pa so oskrbovanci v vojaškem internatu Franc Rozman-Stane v Ljubljani. Seveda si tudi v Mislinjski bilo v prihodnje tudi iz njidolini prizadevajo, da bi hovega območja še več mladih med starešinami v JLA. Letos imajo enega kandidata za letalsko gimnazijo Maršal Tito v Mostarju, najmanj trije pa želijo postati oskrbovanci v vojaškem internatu Franc Rozman-Stane v Ljubljani.

EKONOMSKI CENTER NA KOROŠKEM

S 1. FEBRUARJEM LETOS JE ZAČELA Z DELOM ENOTA EKONOMSKEGA CENTRA MARIBOR, ODDEJKA ZA REGIONALNO EKONOMIKO, KI IMA SEDEŽ NA RAVNAH NA KOROŠKEM.

Naposled je uresničena pobuda, da bi tudi Koroška dobila posebno institucijo tekočih gospodarskih gibanj in za načrtovanje prihodnjega razvoja. 1. februarja 1974 je začela na Ravnah na Koroškem z delom enota Ekonomskega centra Maribor oziroma njegovega oddelka za regionalno ekonomiko. Sestavljajo jo vse štiri Koroške občine, največje organizacije dela iz občin Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec ter podružnica Ljubljanske banke iz Slovenj Gradca. Za delo enote bo treba v letu 1974 zagotoviti 460.000 din, pri čemer je predlagano, da bodo skupščine občin zagotovile 45 odstotkov sredstev, prav toliko denarja naj bi prispevale organizacije združenega dela 10 odstotkov pa slovenjgraška podružnica ljubljanske banke.

Poglavitna naloga novo ustanovljene enote Ekonomskega centra Maribor za Koroško bo:

— izdelava srednjeročnih in razvojnih programov za občine;

— spremljanje delovanja posameznih gospodarskih ukrepov;

— raziskave s področja regionalne ekonomike;

— izdelava analiz o gospodarskih gibanjih in posameznih elementov gospodarjenja za potrebe občinskih skupščin, ter

— izdelava razvojnih načrtov in drugih programov po naročilu in potrebah posameznih organizacij združenega dela.

V prvi fazi bodo, kar je bilo dogovorjeno, osvojili izdelavo razvojnih programov občin z vgrajenimi skupnimi regionalnimi cilji, v drugi fazi pa bi začeli z drugimi regionalnimi raziskavami. Ustanovitelji in sofinancerji enote Ekonomskega centra Maribor za Koroško bodo sodelovali pri konkretizaciji programske zasnove enote ter dajali pobude za uresničitev sprejetega programa. Za kar najtesnejše sodelovanje pri oblikovanju programske zasnove pa bodo podpisniki

tudi ustanovili poseben koordinacijski odbor.

Na zadnjem sestanku sekretarjev komitejev občinskih konferenc ZK na Medobčinskem svetu ZKS za Koroško v Slovenj Gradcu so obravnavali okvirni delovni program enote, ki predvideva, med drugim, ugotovitev bodočega razvoja organizacij združenega dela, ki imajo regionalni značaj ter pripravo gradiva o pokrivanju regionalnih funkcij v regiji. Nadalje bo enota Ekonomskega centra Maribor za Koroško ugotavljala, kako se uresničujejo usmeritve iz Akcijskega programa bodočega družbenega in ekonomskega razvoja Koroške, ki sta ga sprejela Svet Koroških občin in Medobčinski svet ZKS za Koroško, izdelala bo analizo o integracijskih gibanjih v regiji in povezovanju združenega dela na-

vzven ter pripravila osnutek za izpostavitve komunalnega informativnega sistema v Koroški regiji za potrebe občinskih skupščin in organizacij združenega dela. Vključila se bo v priprave za delovanje zborničnih funkcij v Koroški regiji, organizirala bo občinsko statistično službo za potrebe občin in same enote, ocenila bo družbeno vlogo posameznih središč v regiji in pripravila predlog za razdelitev regionalnih funkcij, nadalje bo analizirala demografske tokove s posebnim poudarkom na potrebe gospodarstva in družbenih služb po delovni sili ter ocenila stanje in razvoj srednjega strokovnega šolstva v regiji ter možnosti študija na visokih šolah.

Predstavniki občinskih vodstev ZK so na posvetovanju v Slovenj Gradcu menili, da so vse naloge pomembne, ker pa jih je veliko in vseh v kratkem času zagotovo ne bo mogoče uresničiti, so se zavzeli za izdelavo dokaj konkretnega kratkoročnega programa dela z roki, do kdaj mora biti posamezna naloga tudi opravljena.

PO KOROŠKI

PRVA ČISTILNA NAPRAVA V MEŽIŠKI DOLINI

Pred dnevi je začela v Crni na Koroškem poskusno obratovati prva čistilna naprava v Mežiški dolini, v katero je speljano celotno kanalizacijsko omrežje Crne. Dela je finančni komunalni sklad občine Ravne na Koroškem, opremo za čistilno napravo pa so po načrtih Biroja za hidrotehniko pri Zavodu za urbanizem Maribor izdelali v Tovarni opreme Mežica. Čistilna naprava v Crni bo obratovala

poskusno pol leta, med tem časom pa bodo opravili tudi več bioloških analiz vode, ki odteka iz naprave znova v Mežo.

Računajo, da bodo v prihodnjih letih uredili čistilne naprave še v drugih krajih občine Ravne na Koroškem, tako v Mežici, na Prevaljah in Ravnah ter v Kotljah, potek del pa bo odvisen od razpoložljivih finančnih sredstev.

JESeni NOV VRTEC V DRAVOGRADU

Z združenimi silami so se v Dravogradu lotili gradnje novih prostorov za vzgojno-varstveno ustanovo. Domače gradbeno podjetje naj bi nov vrtec zgradilo že do jeseni, v njem pa bo prostora za 120 malčkov. V vrtcu bo tudi centralna kuhinja. Dela bodo veljala okrog 2.400.000 dinarjev, denar pa bodo

zbrali s krajevnim samopriskom občanov, s prispevkom sklada otroškega varstva pri temeljni izobraževalni skupnosti ter s sredstvi sklada za negospodarske investicije občine Dravograd, v katerem združujejo sredstva organizacije združenega dela.

Umetnost črne Afrike

Glasba je tesno povezana z vsakdanjim življenjem in delom Afričanov. Pomembna je predvsem taka glasba, ki ustvarja ritem in gibanje. Na afriški celini so razširjena naslednja glasbila: trobenta, piščali, lira, kitara, razne vrste ksilofonov, ropotulje, zvonci in bobni.

V Foitovem muzeju prikazana glasbila izvirajo iz območja Konga, Tanzanije in iz Kenije. Med njimi sta posebno zanimivi dve glasbili: ročna harmonika, po afriško imenovana sassa, in boben, ki ima obliko peščene ure. Boben je iz Tanzanije, okrašen je z geometričnim okrasom ter barvan s črno barvo. Drugi boben iz Kenije je okrašen z globokim reliefnim vzorcem.

Izvirno črnsko umetnost predstavlja na razstavi kulturna plastika iz območja Konga in iz vzhodne Afrike. Na območju Konga je razširjeno čaščenje umrlih prednikov. Podobe umrlih so izrezljane iz lesa in so shranjene na posebnih prostorih. Pri nekaterih plemenih so razširjeni majhni kipci, pri katerih je še posebej natančno nakazana plemenska označba na telesu. Na nekaterih pla-

stikah je celo videti, kako je umetnik ponazoril gibanje ali delo človeka.

Stoječe figure, ki nosijo na glavi sedež, imenujemo karietne figure.

Akambe je pleme Banu črncev, ki živi ob zgornjem toku reke Atih. Po velikosti je tretje

no raztresena naselja. Pri njih je še v veljavi patriarhat. Verujejo v umrle prednike. Ta vera se je ohranila pri njih do današnjih dni. Umrli predniki živijo z ljudmi naprej. Vera plemena Makambe je simbioza med življenjem in smrtjo. Za te ljudi sta naravnost in nadnaravnost, ali drugače rečeno materija in duh, življenje in svet, eno. Zato so

kulturni kipci in z naravnimi zelišči. Ob poroki, ob slavjih v čast žetve in ob smrtih uporabljajo lesene maske. Razen lesenih skulptur pa klešejo Akambe tudi v kamnu, močno pa je pri njih razvito tudi umetniško oblikovanje v železu.

Ce zasledujemo razvoj njihove umetnosti, lahko ugotovimo, da so vse do pred tridesetimi leti izdelovali leseno plastiko predvsem za svojo kulturno uporabo. Od takrat pa se začela njihova umetnost komercializirati. Izdelovalci, rezbarji, so bili vselej le moški, ki so se združevali v večje skupine, najčešče po večjih mestih. Tako je ta obrt cvetela z razvojem turizma. Med plemenom Akamba so še naprej ostali mnogi talentirani rezbarji, ki so delali kipe za potrebe ritualnih slovesnosti. To se nadaljuje tudi v današnji čas, čeprav vedno v manjši meri. Več je rezbarjev, ki režejo za prodajo. Razvila se je tako imenovana »turistična umetnost«. Podedovani smisel za umetnost pa so znali izkoristiti trgovci, ki so največkrat Indijci, Pakistanci in Evropejci. Tako se ta umetnost vedno bolj standardizira. Posamezne trgovske hiše imajo že celo kataloge izdelkov rez-

barjev Akamba in tako prodirajo skulpture tega plemena po vsem svetu, navadno le pod znamko: »izvirno ročno delo iz Kenije«.

Pripadniki plemena Akambe veljajo tudi za izredno priljudne. So dobri plesalci in so zaradi tega znani po vsej Keniji.

Poglavitna oblika plastične umetnosti plemena pa je enaka kot v vsej afriški leseni skulpturi. To je popolna svoboda plastike. Ta umetnost je v svojem bistvu realistična, čeprav najdemo tudi močno stilizirane figure. Največ oblikujejo ljudske figure, za temi živalske. Prve predstavljajo posamezne osebe, redkeje skupine. Človeško telo upodabljajo največkrat stoje, redkeje sede ali čepi. Značilnost teh človeških skulptur je mirna drža in stroga simetrična gradnja figure. Zastopan je princip frontalnosti in poudarjanja posameznih telesnih delov, kar pa ima globlji pomen (trebuh, prsi pri skulpturah demonov plodnosti in pri figurah, ki predstavljajo materinstvo). Naravna proporcionalnost človeškega telesa je zato največkrat porušena. Temu je botrovala oblika lesa ali pa želja umetnika, ki je hotel s po-

udarjanjem posameznih telesnih delov doseči globlji, duhovni smisel posameznih figur. Oblika človeškega telesa, ki ga klešejo, prilagodijo valjčni obliki lesa. Lik izteče s posebno sekirico in to iz enega celega kosa lesa. Nastajajo izredno zapletene, votle in močno izrezljanen oblike figur. Umetnik s sekirico in s težkim pragozdnim nožem najprej grobo oblikuje kos lesa, šele nato začne natančneje rezljati z noži in z dletmi različnih oblik na grobo pilo ali z ostrim koncu pa še vse zgledi z kamnom. Dober, izkušen rezbar izdelava dnevno po dva do tri srednje velike kipe ali do deset manjših figur. Bolj zahtevno plastiko, izdelano iz trdnih vrst lesa, ebenu ali iz mahagonija, pa reže tudi po več dni.

Največ pa izdelujejo kipe in maske iz mehkejšega lesa, iz pinije ali muhamu lesa.

Akambe delajo še vedno v precejšnji meri svojo leseno plastiko po vzoru tradicionalne plastike; tudi motivika je podedovana, le namembnost teh skulptur je danes druga. Služijo predvsem kot okrasna umetnost in turistični spominki.

Marjetka Eberline

Umetniško izražanje

največje pleme v Keniji in šteje skoraj milijon ljudi. Živijo v dveh večjih administrativnih enotah s sedežem v Kituju in Machakosu, ki je komaj dobrih osemdeset kilometrov od Nairobija. V množini nosi pleme tudi ime Makambe ali v pogovornem jeziku plemena Wakambe. Domovina plemena Makambe je nepregledna savana in redek gozd, ki sta izredno bogata z divjadjo. To so poljedelci, ki gojijo proso in koro. So pa tudi dobri živinorejci in imajo velike črede govedi, ovac in koz, razen tega so tudi odlični lovci. Stanujejo v kopastih kolibah, ki so združene v manjša, moč-

tudi stalno v stiku z umrlimi predniki in to verovanje povezuje trdno zapreženo plemensko skupnost. V tem času prednikov uporabljajo tudi lesene skulpture, kipe in maske. V tem je tudi eden od vzrokov, da je pri tem plemenu močno razvita plastična umetnost. Drugi vzrok je izredna ljubezen do lova in tretji, da pri njih še danes igrajo veliko vlogo totemi. Zato so jim živalske figure, izdelane iz lesa, magični pripomoček pri lovu in igrajo pomembno vlogo v verovanju. Pri tem plemenu imajo še danes veliko veljavo čarovniki, ki zdravijo s pomočjo zagovorov,

Grema v Indijo

Vožnja po New Delhiju nas je vodila mimo predsedniške palače Indire Gandhi. Mogočna okovana več metrov visoka ograja dopolnjuje videz vzvišenosti gradnje v ozadju. Avtobusi se kot na povelje ustavijo in že lahko strmi-

mo čisto od blizu v palačo, kajti vhodna vrata so odprta. Pristrčen občudovalec — vhodna vrata so odprta, če je na obisku tuj državnik. Ravno tiste dni pa je bil na prijateljskem obisku sovjetski predsednik Leonid Brežnjev.

Vojak, dostojanstven s konjem vred je čuval vhod v palačo in fotoaparati so škrtali, kajti vsak je hotel zabeležiti pomemben trenutek tega srečanja. Vojak miruje, konj pozira in vse se srečno konča.

Indijska prestolnica se oddaljuje, ko se odpravimo na celodnevni izlet v Agro z namenom, da si ogledamo najčudovitejšo gradnjo Indije — TAJ MAHAL — hram ljubezni.

jejo kot pobarvane slikanice. Povsod, kjer dopušča prostor so narisani različni živih barvah, predvsem pa sonce z nešteti žarki naslikano na vratih kabine, na njeni strehi, ob straneh, povsod. Ob šoferju sedi vsaj še pet ljudi. »To bi kasirali, naši miličniki«, si mislim, ko vidim gnečo ob volanu.

Povsod kamor seže oko se razprostirajo riževa polja. Ob neskon-

ščalko prikličejo kačo iz košare. Neki deček veselega obraza jo ima obešeno kar okrog vratu. Kača je precej velika in debela. Piton. Pripravim fotoaparati, sprožim in poleg originalnega posnetka dobim v istem hipu tisto ogabno kačo okrog vratu. Deček, ki mi jo je spretno navil okrog glave je mislil, da se hočem tudi jaz slikati z njo.

GROZA!

Šokirana nepremično zrem v pitonovo glavo in čakam čudeža. Kar neval se prične, ko mi začne kača stiskati vrat in obračati glavo proti meni. V smrtnem strahu jo hočem prijeti in vreči na tla. Prsti se pogrezejo v mehko luskasto gnusobo in kača začne še bolj divje stiskati in opletati okrog mojega zgornjega dela telesa. Nekdo ob tem zame zaniknem stanju prodirno kriči, drugi »tuli! naj mirujem, da me bo ovekovečil, jaz pa se vsa iz sebe glo-

boko sklanjam in s sunki vratu ter glave hočem spraviti gnusobo stran. Ne gre in ne gre in šele mali falot, ki se je ob vsem tem cirkusu silno zabaval končno sname to živo ogrlico, težko okrog štiri kilograme z mojega drhtečega vratu. Blazno! pomislim in do mesta Agre me nobeden več ne prepriča, da bi se šla fotografirati izven avtobusa.

Previdnost je mati modrosti! pravi pregovor in posnetki potem med šesturno vožnjo do Agre nastajajo kar skozi zaprta šipo našega avtobusa.

Nekje na sredi poti leži ob cesti poginjena krava. Krokariji in drugi mesojedci imajo obilno pojedino. Vodič nam razloži, da če »sveta« krava crkne mora ostati na istem mestu in se je ne sme nihče dotakniti. Prepustiti, oziroma darovati jo morajo materi naravi na milost in nemilost.

Dodal je še šokantno novico, če je kdo povzročil »sveto« kravo ga je čakala do nedavnega smrtna obsodba, sedaj pa so kazen omilili »samo« na večletno ječo.

»To se pravi, da je v Indiji povožena krava več vredna kot pa pri nas življenje človeka, ki je spustil svojo dušo v prometni nesreči!« žalostno pripomnim.

Tekst in foto: Liza

Prihodnjič:

FANTASTIČEN
SPOMENIK
LJUBEZNI

POT V AGRO

Ulice po katerih se vozimo nas opozarjajo na čudno gradnjo hiš — posledico razrednega razlikovanja. Na levi strani ceste se dvigajo mogočne vile, obdane s čudovitimi eksotičnimi vrtovi. Toda na desni pa so postavljene lične hiše, ki so manjše, enostavnejše gradnje in brez vrtov. Izvemo, da stanujejo na levi strani ulice bogati obrtniki — privatniki, na desni pa državni uradniki. Pa naj še kdo reče, da obrtnikom ni dobro. V kakršnem koli sistemu!

Za nami je že New Delhi in po lepi asfaltirani cesti, ki se vleče kilometre in kilometre po ravnini ni skoraj nobenega ovinka. »Posne-manja vredno načrtovanje cestnega omrežja!« Tovornjaki, ki jih srečamo tu in tam učinku-

ni cesti pa so vsidrane male okrogle bajte iz blata in krite s slamo. Okrog njih se podi množica otrok v pisanih srajčkah, bosih a zelo ljubkih. V neki vasi smo se ustavili, da bi si ogledali to bedno življenje. Srečamo kup fakirjev, ki s »čarobno« pi-

ANDREJEV DOM NA SLEMENU BO ZNOVA ODPRT OD APRILA DALJE

V lanskem mesecu maju je Tovarna usnja iz Soštanja prevzela od Planinskega društva iz Soštanj po stojanko na Slemenu. Dom je bil sprva odprt le ob sobotah in nedeljah, že dalj časa pa je zaprt, kljub temu da poteka čez Sleme slovenska in jugoslovanska transverzala.

V začetku tega meseca pa je upravni odbor tovarne usnja pripravil novo namerno pogodbo, skupaj s Planinskim društvom iz Soštanj, za dobo dvajsetih let. To je za zdaj šele predlog za zakup Andrejevega doma, ki pa ga bodo morala samoupravna jedra v tovarni odobriti z glasovanjem. Če bo zakupna pogodba veljavna, bo tovarna usnja takoj v sredstvih obveščanja objavila razpis za novega upravnika planinskega doma na Slemenu in za drugo osebo, ki bo delala v Andrejevem domu. Naziv planinske koče Andrejev dom bo ostal nespremenjen. Zakupnik se bo tu-

di obvezal, da bo upošteval popuste za člane Planinskega društva in vse ugodnosti za planince transverzale.

Najprej bodo morali v dom na Slemenu napeljati elektriko iz transformatorja pri Zlebniku. To bo veljalo 300.000 din. Tovarna usnja pričakuje, da bosta del sredstev za napeljavo elektrike na Sleme prispevali še Termoelektrarna Soštanj in Gozdno gospodarstvo, ki imata na Slemenu tudi vsaka svojo kočo. Preden bodo dom odprli, bo potrebno nujno vse prostore v njem sanitarno urediti, pobeliti stene, urediti kuhinjo in shrambo, položiti nova tla in podobno. Pozneje bodo napeljali tudi centralno kurjavo. Ves dohodek, ki bo pridobljen v Andrejevem domu, bodo porabili za popravila in vzdrževanje doma, Tovarna usnja ne bo imela pri tem nobenega dobička. V tovarni usnja so prepričani, da bi morali

Andrejev dom vsaj v petih letih toliko obnoviti, kot je potrebno. Dom bo zaprt tako dolgo, da bo higiensko sposoben za otvoritev, ki bo najbrž prvega maja 1975, takrat ko se že začne planinska sezona in ljudje pogosteje zaidejo na izlete v naravo.

V tovarni usnja tudi upajo, da bodo dobili oskrbnika, ki bo imel več zanimanja, da bo dom dobro posloval kakor zadnja oskrbnica.

NOVI VADITELJI SMUČANJA

Področni zbor učiteljev in vaditeljev smučanja Celje je letos izvedel vadijski tečaj za nove vadijele. Komisija za vzgojo strokovnega kadra pri Temeljni telesnokulturni skupnosti Velenje je prijavila 10 kandidatov.

Naziv vadijskega smučanja so dobili: Bojan Godec, Milan Zohar, Nevenka Kugonič, Marjan Polh, Jože Polh, Stane Hajner in Franc Lipovšek iz Velenja ter Anton Ravnjak, Ado Cverlin in Marko Kompan iz Soštanj.

ŠPORTNO DRUŠTVO VELENJE

Gospodarski in družbenopolitični tokovi današnjega časa usmerjajo delovne ljudi k združenju strokovnih in finančnih moči za doseganje boljših rezultatov. Take težnje se kažejo tudi na športnem področju, saj je to v skladu z našo novo ustavo.

Take pobude so privedle športne delavce v Velenju do tega, da so 8. januarja 1974 ustanovili novo športno društvo Velenje. Na podlagi statuta TTKS Velenje in v skladu s sklepi konference klubov so

doslej sklenili sporazum o skupnem delu in vodenju enotne športne politike naslednji štirje klubi: hokejski klub Velenje, tekoatletski klub Rudar, ženski rokometni klub Velenje, rokometni klub Rudar Velenje.

Statut društva določa, da se lahko k novemu športnemu društvu priključi katerikoli klub ali športna organizacija v naši občini, seveda na osnovi prostovoljne odločitve.

Osnovni cilji športnega društva Velenje so: razvijanje

množične rekreacije, športna vzgoja mladih in njihovo intenzivnejše vključevanje v športno dejavnost, načrtno usmerjanje in skladen razvoj športne dejavnosti v okviru ciljev in nalog temeljne telesnokulturne skupnosti Velenje, povezovanje s šolskimi športnimi organizacijami, nadaljnji razvoj športnih panog, ki jih združuje društvo, kvaliteta rast in doseganje boljših športnih rezultatov, tudi vrhunskih, razvijanje tovarištva, solidarnosti in smisla za kolektivnost, sistematično vzgajanje svojih članov in posameznih športnih panog ter utrjevanje njihovega zdravja, delovne in obrambne sposobnosti.

Za doseg teh ciljev mora športno društvo poskrbeti za: materialno osnovo za normalno delovanje društva, vzgojo tehnično-strokovnega kadra, športno-zdravstveno preventivo, smotrno organizacijo in načrtovanje dela društva in klubov v njegovem okviru, povezovanje s športnimi in drugimi organizacijami.

Upravni odbor športnega društva Velenje sestavlja 17 članov. Predsednik društva je Zupanc dr. Ivan. Športno društvo Velenje je ustanovljeno z najboljšimi nameni. Delo pa je že steklo, in sicer v štirih komisijah: tehnična komisija, ekonomska finančna komisija, propagandno-informativna komisija. Pričakujemo in želimo, da bo najširša javnost delo in težnje društva podprla, saj so njegovi cilji pozitivni in v skladu s težnjami in razvojem naše družbe.

Prav bi bilo, da bi vsi, ki smo zainteresirani za dvig športa in telesne kulture, našli skupen jezik pri delu, potem uspehi ne morejo izostati.

METKA POCAJT

Komisija za splošne in kadrovske zadeve pri Industriji galanterije in plastike GALIP Soštanj

OBJAVLJA

naslednja prosta delovna mesta

• POMOČNIK VODJE KOMERCIJALNEGA SEKTORJA

Pogoj: srednja šolska izobrazba ekonomske smeri s 6-letno prakso v tozadevni službi ali višješolska izobrazba ekonomske smeri s 3-letno prakso v tozadevni službi.

• STROJEPISKA

Pogoj: srednja upravno administrativna šola s 3-letno praso.

• 3 KV KLJUČAVNICARJE za vzdrževanje strojnih naprav v obratih

Pogoj: dokončana industrijska šola — oddelek za ključavničarje s 3-letno prakso in odsluženim vojaškim rokom.

• 2 IZMENOVOĐJA

Pogoj: dokončana industrijska šola — oddelek za ključavničarje s 3-letno prakso in odsluženim vojaškim rokom.

• 10 NK DELAVK za delo v obratih

• 2 NK DELAVCA za delo v obratih

Pogoj: odslužen vojaški rok.

Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Pismene ponudbe z dokazili o strokovni izobrazbi naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na komisiji za vstop in izstop z dela pri Industriji galanterije in plastike GALIP Soštanj, Cesta talcev 3.

Prvi kros v Velenju

Atletski klub Velenje je priredil prvo letošnje atletsko tekmovanje — klubsko prvenstvo v krosu za mladince in člane v moški in ženski konkurenci. Sodelovalo je 126 tekačev iz Velenja, Soštanj in Mislinje.

Tekmovanje je potekalo na posebej pripravljeni progi, kjer bo prihodnji mesec najprej državno prvenstvo v krosu nato pa še balkansko prvenstvo.

V teku na 800 m za članice in mladinke je zmagala z ve-

liko prednostjo Andreja Šverca pred Renato Zupančič. Presenetili pa sta z dobrim tekom Gotovnikova iz Mislinje in Jožica Podvratnik iz Soštanj.

Med 44 mladinci je na progi dolgi 1000 m zmagal Roman Lednik, zelo dobro pa so tekli Skarlovnik, Lampret, Cesedie iz Soštanj in Cvikl.

Zelo zanimiv je bil tek članov na 2000 m, kjer so nastopili najboljši tekači AK Velenje (tudi mladinci). Po prvem krogu se je odcepila vodilna skupina Vedenik, Hojan, in

Balek, ti so imeli kmalu precejšnjo prednost pred ostalimi tekači. V borbi za prvo mesto je bil najhitrejši Edo Hojan pred Balekom in Vedenikom.

Prvih 15 tekačev iz vsake skupine bo nastopilo na republiškem prvenstvu 3. marca v Taboru pri Preboldu.

Rezultati najboljših:
Mladinke in članice 800 m (62 tekmovalk): 1. Andreja Šverc (AK) 4:27,2, 2. Renata Zupančič (AK) 4:46,9, 3. Ida Gotovnik (Mislinja) 4:50,1, 4. Jožica Podvratnik (Soštanj) 4:52,1, 5. Anica Hojan (AK) 4:58,3.

Mladinci: 1000 m (44): 1. Roman Lednik (AK) 5:40,2, 2. Ljubo Skarlovnik (RSC) 5:43,9, 3. Ivan Lampret (gimn.) 5:49,1, 4. Kamelj Cesedie (Soštanj) 5:52,3, 5. Zdravko Cvikl (RSC) 5:54,8.

Člani 2000 m (20): 1. Edo Hojan 8:16,3, 2. Milan Balek 8:16,7, 3. Tone Vedenik 8:22,6, 4. Stanek Kosej 8:48,1, 5. Boris Britovšek 8:56,9.

Rekord Silva Benčine

V tretjem kolu I. zvezne lige so dvigalci uteži Velenje izgnali srečanje s težkoatleti Bosne iz Sarajeva z rezultatom 10:4. Tekmovanje je bilo v telovadnici RSC. Sarajevčani so zmagali predvsem na račun štirih točk, ki so jih dobili brez

tekmovalcev v bantamski in peresno lahki kategoriji.

V lahki kategoriji je Silvo Benčina v bantamskem teku dosegel nov republiški rekord 215 kg za mladince in člane, vendar je bil njegov nasprotnik boljši, saj je dvignil 220 kg. Zmagi za Velenjčane sta dosegla Bogdan Adamič in Franc Melanšek. V težki kategoriji Melanšek ni imel nasprotnikov. V potegu je dosegel nov državni rekord 131 kg.

Kljub težavam, s katerimi se srečujejo velenjski dvigalci uteži jim gre zameriti, da na tako lahek način prepuščajo nasprotniku, ko vemo koliko truda je treba vložiti za doseganje dobrih rezultatov in zmag.

Za uspešno borbo z najboljšimi jugoslovanskimi ekipami niso dovolj trije ali štirje dobri posamezniki, kajti ne morejo reševati celotne ekipe.

Z vstopom v novo športno društvo dvigalci uteži pričakujejo, da bo delo v klubu boljše, saj jim novo društvo zagotavlja boljše pogoje.

Rezultati:
Silvo Benčina 215 kg, Branko Oder 207,5 kg, Bogdan Adamič 227,5 kg, Tone Sušek 222,5 kg, Franc Melanšek 260 kg.

MAI oglasi

• **HIŠO Z GOSPODARSKIM POSLOPJEJEM**, ki je za porušiti, prodam najboljšemu ponudniku, ki lahko uporabi gradbeni material. Oboje je v Velenju na Celjski cesti 15. Alojz Glažer, Celjska 15, Velenje.

• **POROČNO OBLEKO** belo, dolgo, s plaščem, za srednjo postavu, primerno za pomladne mesece — ugodno prodam. Naslov v uredništvu lista.

• **RUDARSKÉ SVETILKE** stare in dobro ohranjene odkupim po ugodni ceni. Naslov v uredništvu lista.

OBČNI ZBOR SE JE SPREMENIL V POLITIČNO MANIFESTACIJO

Nogometni klub Rudar Velenje je imel 2. februarja v skupščinskih dvorani občine Velenje letni občni zbor.

V razpravi po poročilih je posebno pozornost vzbudil pozdravni govor predstavnika Slovenskega atletskega kluba iz Celovca. Ko je sekretar aktivna Zveze komunistov v klubu Franjo Kljun politično analiziral dejavnosti v klubu in zagotovil, da aktiv Zveze komunistov v klubu zagotavlja, da se bo dejavnost v klubu še bolj razvijala v duhu zahtev

pisma tovariša Tita — so prisotni zopet z močnim aplavzom pozdravili govornika.

Vrhunec prijetnega vzdušja je nastal ob govoru predstavnika NK Ključavničar iz Celja Branka Dupala, ki je z znakom prvoborca na ovratniku skoraj dvignil na noge prisotne, ki so ga med govorom prekinili s ploskanjem. Ze same uvodne besede, ko se je opravičil, ker bo govoril v materinem srbohrvaškem jeziku, saj šport ne pozna razlik jezika, so ga prisotni z aplavzom po-

zdravili. Ko pa je v svojem nadaljnjem govoru odgovarjal na pozdravne besede gosta iz Celovca (imenoval ga je Slovan preko naše meje) in dejal, da naj zamejski Slovenci v svoji borbi za nacionalne pravice računajo na resno moralno in politično pomoč vseh nas Jugoslovancev, je bil deležen dolgega aplavza, ki se je komaj umiril.

V takem vzdušju je bil tudi končan občni zbor nogometašev iz Velenja.

A. A.

POROKE

• Albin ZAGEK, roj. 1955, delavec iz Velenja, Foitova c. št. 2 in Zdenka GORJUP, roj. 1953, delavka iz Soštanj, Kajuhova c. št. 7

• Milan SPEH, roj. 1941, kmetovalec iz Lokovice št. 40 in Ivica TAJNSEK, roj. 1953, kmetovalka iz Lokovice št. 43

• Ivan VIHER, roj. 1949, iz Laz št. 28, rezkalec in Antonija JAMNIKAR, roj. 1955, delavka iz Laz št. 48

• Franc POTOČNIK, roj. 1945, stavbeni mizar iz Velenja, Koroska 25b in Silva PARADIŽ, roj. 1953, delavka iz Mežice, Lenartova št. 1

• Anton KORTNIK, roj. 1941, kontrolor iz Lokovice št. 55 in Slavica OSTIR, roj. 1951, medicinska sestra iz Saleka št. 18

• Matjaž KLEMENCIC, roj. 1950, rudarski tehnik iz Velenja, Jenkova c. št. 4 in Irena BLAGOTINSEK, roj. 1948, ekonomski tehnik iz Velenja, Tomšičeva c. 25

• Boris MOCILNIK, roj. 1952, študent iz Velenja, Saleška 16 in Marija ZRNIC, roj. 1953, študentka iz Velenja, Cesta nad parkom

• Franc OCEPEK, roj. 1944, kmetovalec iz Škalskih Cirkovec št. 25 in Jožefa MULEJ, roj. 1948, gospodinja iz Škalskih Cirkovec št. 25

• Pavel SVATINA, roj. 1951, električar iz Laškega in Marija STUKOVNIK,

roj. 1953, prodajalka iz Saleka št. 62

• Silvo PEČKO, roj. 1951, rudar iz Pesja št. 90 in Olga SKAFAR, roj. 1954, šivilja iz Pesja št. 90

ISMRTI

• Jožefa VENEK, upokojenka iz Varpolja 22, stara 57 let

• Rudolf LANDEKAR, soc. podpiranec iz Polzele, star 59 let

• Jožefa STRAKA, upokojenka iz Teharij št. 21, stara 98 let

• Karl PEPELNIK, kmetovalec iz Ponikve 24, star 76 let

• Franc LEDNIK, kmetovalec iz Arje vasi 31, star 70 let

• Franc GASPER, upokojenec iz Velenja, Celjska št. 81, star 78 let

• Matilda LEDINEK, gospodinja iz Pesja št. 59, stara 65 let

• Karolina RUDNIK, upokojenka iz Velenja, Koroska 37, stara 87 let

• Janez BRANCE, natakar iz Velenja, Tomšičeva št. 22 let

• Terezija GLUSIC, upokojenka iz Plesivca št. 44, stara 83 let

• Justina JELEN, upokojenka iz Laz št. 53, stara 74 let

• Alojzij GLINSEK, upokojenec iz Skal št. 49, star 79 let

• Jože SREBOT, inv. upokojenec iz Velenja, Efenkova 44, star 42 let

• Ivan MEH, delavec iz Mlega vrha št. 48, star 42 let

• Ferdinand RUDNIK, upokojenec iz Podgore št. 41, star 70 let

Neurejena gradbišča

Lani smo izvedli vrsto akcij, s katerimi smo hoteli ožigostiti tiste neznance(?), ki jim je kaj malo mar, kakšna je okolica okrog njih. Upamo si celo trditi, da je precej takšnih, ki si prav prizadevajo, da bi bili v mestu, v katerem živijo, čimveč uničenega okrasnega grmičevja, pohorjenic zelenic, čimveč miniaturnih odlagalšč za smeti ob blokkih ali v prostorih, ki so namenjeni za spravljane koles, čimveč...

Se bi lahko naštevati. Vendar, ker smo podobno kot lani tudi letos sklenili, da ne bomo zgolj naštevati, ampak tudi opisovali, pa tudi slikali, smo se odpravili na prvo »očiščevalno« akcijo v tem letu. Pravzaprav sta pobuda za to, da bi se pojavili s fotoaparati, dala gradbeni inšpektor in komunalni referent pri skupščini občine Velenje, da bi se bolj zaleglo. Ze kar na začetku akcije moramo povedati, da je kar precej zaleglo. Samo nekaj ur po našem odhodu, so nekatere stvari — navlaka in druga ropotija začele izginjati. Zal vedno tako.

Ker se je treba na vsako delo pripraviti, smo prelistali odluk o urejanju in varstvu zelenih površin v mestih in naseljih velenjske občine, ki je bil sprejet novembra pred tremi leti. Najprej smo naše oko zapičili v tiste člene, kjer je med drugim prepovedano lomiti grmovje in drevje, trgati cvetlice, hoditi ali voziti izven dovoljenih poti, odlaganje smeti ali drugega odpadnega materiala na zelenih površinah. Za kršitev tega člena je predvidena denarna kazen 50 dinarjev. Prav gotovo bi tisti, ki si skrajša pot prek

zelenih površin pošteno premislil, kdaj bo to spet storil, če bi ga nekdo (?) nekajkrat olajšal za pet starih tisočakov.

Preleteli smo tudi 9. člen tega odloka in prebrali, da mora izvajalec gradbenih del pred gradnjo zavarovati pred poškodbami drevje in okrasno grmičevje; seveda, če ni v dovoljenju za lokacijo drugače določeno. Menda to nikjer ni, ker se ni nihče izgovarjal na ta dodelek člena. Poleg tega je dolžan izvajalec po končani gradnji investicijskega objekta urediti zelene površine v skladu z gradbenim dovoljenjem, ki obsega tudi soglasje strokovne komisije za ureditev zelene površine. Pred odhodom na našo akcijo, namenili smo se na velenjska gradbišča, smo pogledali še v pravilnik o varstvu pri gradbenem delu in ugotovili, da tudi tega nikjer ne upoštevajo v celoti.

Prehodili smo deset gradbišč ter sproti beležili nepravilnosti. Na križišču Jenkove in Cankarjeve ceste je bil na zelenici pred ograjo gradbišča nametan odpadni material, ki so ga po našem obisku takoj odstranili. Malo naprej je tovrnjak pustil precej blata

za sabo, ko je odpeljal z gradbišča.

Sicer pa je bilo stanje na gradbiščih povsod bolj ali manj enako. Ceste na gradbiščih so blatne, neurejene, neposute s peskom, sanitarni pogoji slabi, ograja okrog delovnega prostora je marsikje takšna, da bi bilo bolje, da je sploh ne bi bilo, šoferjem, ki vozijo material na gradbišče ali pa z njega je ponekod prav vseeno ali vozijo po cesti ali po zelenici. Če jim je napoti drevo ga enostavno izruvajo. Na gradbišču pred

ljubljsko NAMO se je celo nekdo spotaknil ob svetilko javne razsvetljave. Tu so nam povedali, da imajo čuvaja, za katerega pa je najbolje, da molči. Če včasih opozori kakšnega nadebnega otroka ali otroke, ki so se spravili na ograjo, priletijo starši, se potegnejo za svojega sinčka in potem je ogenj v strehi. Njihov zlati fantek ni ničesar napravil. Tudi jajc ni metal iz stanovanja na delavce, čeprav le ti trdijo nasprotno.

Ograje ni, prst pa so nasuli kar na pločnik. Kmalu po našem odhodu jo je buldožer že začel odstranjevati.

PO PUSTU SREČEN ZAKON

Po enoletnem počitku je v torek po velenjskih ulicah spet krenil pustni sprevod, ki ga je organiziralo turistično društvo Velenje. Glavno besedo sta tudi na tem — 15. karnevalu imela kot vsa leta doslej še ne tozdirani direktor Janko Hudales in njegov neumorni ter dolgoletni pomočnik in sodelavec Toni Hercfeler (Miha Valencij).

mislili, da bo letošnji karneval padel v vodo. Vendar ne zaradi snega, ampak zato, ker se je Toni Hercfeler razjezil. Dobil je namreč sporočilo, da godbe ne bo. Tako elitne prireditve si pa seveda brez rudarskih godbenikov ni bilo mogoče zamisliti, še zlasti zato ne, ker sta bila v sprevodu tudi zelo stari ženin RL Velenje ter njegova ve-

kjer je direktor predstavil nastopajoče in objekte, ki so odražali problematiko doline od včeraj do jutri. Najprej moramo seveda omeniti, da so se vozili tudi s kolesi. Pa čeprav trenutno ni energetske krize. Toda nikoli se ne ve.

Upokojenci in tisti potrošniki, ki imajo na hišah še dimnike, so si zelo oddahnili, ker je karneval odprl v Metlečah nov jasek. Ta bo skrbel, da bo tudi za siromake še kaj velenjskega lignita, ki za soncem najceneje greje; kljub temu da ga sploh ni mogoče dobiti.

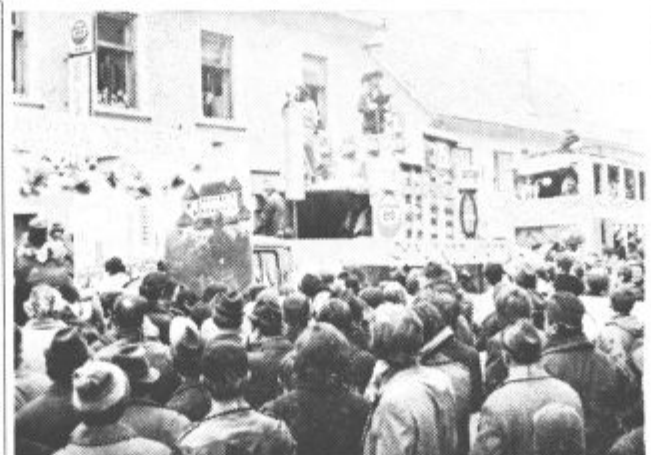
Velenjčani bi bili prav gotovo veseli enonadstropnega avtobusa, ki so ga prikazali na karnevalu, saj

bi se lahko v njem udobno vozili: rudarji na delo, občani v Šoštanj in nazaj ter od ene krajevne skupnosti do druge.

Tisti radovedneži, ki se niso videli od blizu topa za izdelovanje snega, so si ga lahko ogledali v torek. Kljub temu da v zraku ni bilo minus pet stopinj, je vendarle bruhal sneg. Med objekti je bila tudi naj-sodobnejša savna in nova pekarna, ki jo bomo uvozili iz Subotice.

Sneg je vse bolj naletaval, pomagal je tudi top in direktor karnevala ter Toni Hercfeler sta počasi izčrpala vse probleme, nekaj pa sta jih seveda prišparala še za prihodnje leto.

Pa še to: Če ju morda v teh dneh ne boste videli na velenjskih ulicah, ju obiščite v arestu. In kakšen krof jima prinesite.

Zbralo se je toliko radovednežev, da se je bilo treba bati za staro hišo ob križišču v starem Velenju

Se preden je taglavni-direktor dal dovoljenje za začetek sprevoda, se je v starem Velenju zbralo toliko radovednežev, da smo se že bali, da se bo sesula stara hiša ob križišču. Vsaj trikrat toliko in še enkrat več firbcev in drugih Velenjčanov je medtem že čakalo pred tržnico. Začelo je tudi snežiti in vsi smo

liko veliko mlajša nevesta termoelektrarna Šoštanj.

Po dolgi in mučni ljubezni sta se odločila, da stopita v skupni zakon, da bosta skupno živela in dobro gospodarila v prid vseh v dolini. Kljub temu, da se nevesta strašno joče, saj je Šoštanj že dve leti čisto moker, upamo, da jo bo ženin potolažil. Dogovorila sta se tudi za skupni priimek REK, nista pa se odločila, da bi vzela k sebi otročička iz prvega zakona — Rudarski šolski center, ki je že polnoleten in se bo lahko sam preživljal. Direktor karnevala je izrekel upanje, da bo poroka takoj po pustnih praznikih ter jim zaželel v imenu vseh zijal srečen zakon in... seveda, da ne bi prišlo do ločitve.

Na čelu karnevala je širila cesto policija, ki je bila opremljena z najso-dobnejšimi lovilnimi napravami — tudi radar in televizijsko kamero so imeli.

Prvi postanek je sprevod imel v starem Velenju,

Star ženin in mlada nevesta sta se odločila da bosta rekla »da«

KOPIN ŠE VEDNO V PRIPORU

Kazenska preiskava je sedaj končana. Okrožni javni tožilec je pred okrožnim sodiščem v Celju vložil zoper Antona Kopina, ki je še vedno v priporu, obtožnico in ga obtožil kaznivega dejanja hude telesne poškodbe. Kaže, da preiskava ni mogla ugotoviti, če gre za uboj. Zato je Anton Kopin obtožen, da je Janezu Brancetu prizadejal tako hudo telesno poškodbo, da je ta zaradi nje umrl. Za takšno kaznivo dejanje pa je zagrožena kazen strogega zapora do 10 let. Jože Goršek (ta je sedaj na prostosti) je

obtožen, da je sodeloval pri pretepu in naj bi storil kaznivo dejanje po čl. 143 kazenskega zakonika. Zaenkrat nam še ni znano kdaj bo opravljena glavna obravnava pred okrožnim sodiščem v Celju.

Pred občinskim sodiščem v Šoštanju pa se je danes dopoldne zagovarjal Rudolf Kopin, oče Antona Kopina. Javni tožilec mu namreč očita, da je sodeloval v pretepu, v katerem je bil smrtno hudo poškodovan natak Janez Brance. Dne 29. novembra lani je v hotelu Paka sodeloval v prepri oziroma pretepu in pri tem vsaj enkrat brnil še živčnega Janeza Branceta v ledveni predel. Za kaznivo dejanje sodelovanja pri pretepu je zagrožena zaporna kazen najmanj 3 mesecev. Zakonik namreč določa, da se sodelujoči pri pretepu, če je bil kdo ubit ali hudo telesno poškodovan, kaznuje zgolj za sodelovanje. Na to zakonsko določilo bodo vsekakor morali pomisliti vsi, ki tako ali drugače posežejo v pretep.

Nepredvidnost, morda celo malomarnost in cestna svetilka je uničena.

hotel paka

Hotel »Paka«
VELENJE

hotel »Paka«
telefon: 85-133
do 136

restavracija
»JEZERO«
telefon: 85-170

8. MAREC - DAN ŽENA

Hotel »Paka« in restavracija »JEZERO« Velenje
prireditelja na praznik žena

DRUŽABNI VEČER

Pripravili smo vam VEČERNI MENI za 40 din

jajčka »PAKA«
ali
ruska solata

*

prekmurska gibanica
ali
sadna kupa

*

kava »PAKA«

K prijetnemu praznovanju vabimo posameznike, skupine in podjetja.

Rezervacije so že v prodaji v recepciji hotela »PAKA«, v restavraciji »JEZERO« in pri »KOMPASU« v Celju.

Nočni bar je odprt že ob 21. uri.

Nov barski spored ob 23. uri.

Zene imajo tega dne prost vstop v bar.

ZA PRAZNIK ŽENA ISKRENO ČESTITAMO!

Kozmetični salon Mujadžić

VELENJE, Foitova 2

vam nudi »Nohtiv«, sredstvo za nego nohtov ter kompletno kolekcijo vitaminskih krem in mask. Za obisk se priporočamo!